

BV21.0168

Datum vergadering : 5 oktober 2021

Digitaal aanwezig via Teams:

Commissieleden:

Leefbaar 3B : Jan Pieter Blonk, Georgine Zwinkels
VVD : Matthijs Machielse, Eric Kampinga
CDA : Hans van der Stelt, Charles van Harn
WIJ Lansingerland : Jan Jumelet, Jan Alsemgeest
CU : Kees Willem Markus, Arjen Hofman
D66 : Michiel Muis, Ronald van der Stad
GroenLinks : Marko Ruijtenberg, Menno Duk
PvdA : Valmir Xhemali

Wethouders : Simon Fortuyn en Kathy Arends

Aanwezig in de raadszaal:

Voorzitter : Nelleke Bouman
Commissiegriffier : Karin Koemans

Afwezig

Leefbaar 3B : Henk Meester
VVD : Mauriel van As
PvdA : Petra Verhoef

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter, om 20.00 uur: Dames en heren, leden van de commissie ruimte, de wethouders naast mij links en recht, de sprekers op de publieke tribune en een ieder die afgestemd heeft op de webcast voor deze vergadering: een heel hartelijk welkom. Het is vanavond de eerste fysieke vergadering, zoals we hier weer bij elkaar zitten. Ik moet zeggen: vorige week hadden we een raadsvergadering en ik vond het een verademing dat we elkaar weer eens in de ogen kunnen kijken en elkaar fysiek weer kunnen ontmoeten in plaats van, voor mensen die overdag achter de computer werken, 's avonds ook nog weer achter het beeldscherm zitten om vergaderingen te mogen bijwonen voor de nodige uren. Ik kan het me indenken, dat je vierkante ogen hebt. Het is goed dat we elkaar in dit soort gremia weer bij elkaar zien, ook voor de onderlinge contacten. Ik vind het heel prettig om hier als voorzitter te mogen zijn om jullie weer door een vergadering te leiden. Als het goed is, hebben jullie allemaal een pasje en bent u allemaal in beeld straks als het zo mag zijn. Spreekijd voor deze vergadering is 3 minuten, anders had u kunnen zien dat het 5 minuten is, maar ik ga ervan uit dat het 3 minuten is. We hebben ook weer de presentielijst, als het goed is heeft u die getekend bij binnenkomst, maar toch nog even de mededeling dat afwezig is de heer Meester en mevrouw Verhoef. De heer Van As is afwezig en die wordt vervangen door de heer Kampinga.

2. Sprekers

De voorzitter: We hebben vanavond een aantal sprekers, ik heb al een aantal mensen op de publieke tribune gezien. Ik ga met mevrouw Bal beginnen, ik heb u al gespot. Als het goed is, hebben de raadsleden uw inbreng al gehad. Aan u 3 minuten de tijd, ga uw gang.

Inspreeker 1:

Mevrouw Bal: Goedenavond dames en heren, ik ben Edith Bal, voormalig raadslid. Ik spreek dan ook in op een dossier waar ik 12 jaar geleden mee was begonnen. Ik ben dan ook enorm verbaasd, dat we na 12 jaar nog geen stap verder zijn. Spreektekst over de N209 en met name de geluidsoverlast. De hele tijd over zen praten is als in een uitgedroogde rivierbedding naar sporen van vissen zoeken. Er werd ooit gesproken over rustiek wonen. Ik weet niet wat college en raad onder rustiek wonen verstaan, maar we horen graag vogels in plaats van vrachtauto's. Dit is het geluid dat we als bewoners langs de N209 helaas overdag en 's nachts mogen horen en zeker 's nachts voor de nodige slaapstoornis zorgt. Dit zijn vervoersbewegingen die al lang niet meer bestaan uit spits pieken, maar 24 uur per dag doorgaan. Eerder

werd door deze raad unaniem vastgelegd dat we wonen aantrekkelijk willen houden. Daarbij dient de geluidsoverlast beperkt te blijven, zodat een ieder hier met veel plezier woont en ook wil blijven wonen. Het is inmiddels een wijk, de zeeheldenbuurt, waar weer veel jonge gezinnen zijn komen wonen. Willen we de jeugd bloot stellen aan geluid en fijnstof? Aan beide kanten van de weg wordt gebouwd. Aan de ene kant woningen voor Wilderszijde en eerder mochten we heel wat logistieke bedrijven de grond uit zien rijzen op Bleizo, waar de nodige extra vervoersbewegingen uit voortkomen. Nu heeft men weer bedacht dat langs de Matthenesserweg, we horen vanavond Bleizo west, een hele wijk uit de grond wordt gestampt, 4.000 tot 8.000 woningen. Wat de bewoners van Bleiswijk langs de N209 willen, is dat er nu eindelijk eens beweging komt in dit al 12 jaar lang durende hoofdpijn dossier. Er komen zo meteen weer twee wijken bij die de N209 nog meer zullen belasten. Of te wel bouwen, bouwen, bouwen maar het leefgenot kunnen we al lang niet meer garanderen aan de bestaande bewoners. Dan hebben we het nog niet eens over de effecten van de aanleg A13/A16. Het is duidelijk dat het dossier complex is en dat het daarom enige tijd kan duren voor er een oplossing is, maar 12 jaar is wel erg lang. Bovendien is vanaf dag 1 al duidelijk dat er een oplossing gevonden moest worden voor de water problematiek. Er gebeurt tot nu toe weinig tot niets en er is behoefte aan een gestructureerde voortgang van het proces vooral richting de bewoners, want het zijn met name de bewoners die totaal niet worden geïnformeerd. Ik roep op om hier nu eens de schouders onder te zetten en hier niet in te blijven hangen. Er is op korte termijn wel degelijk iets te regelen, daarvoor heb ik het bed opgeschud van provinciale staten. DAB N209 is na ZOAB langs Bleiswijk al lang weer afgeschreven. Immers, dit werd in 2015 aangelegd met de opmerking dat binnen vier jaar de geluidswal zou worden gerealiseerd. Het is duidelijk dat we aan de kant van Bleiswijk hier nog lang op moeten wachten. DAB gaat van oorsprong vier jaar mee en kan door PS dus nu worden afgewaardeerd. Op basis van dit feit kan men bij PS dan ook 50 km per uur afdwingen en het bordje hiervoor neer laten zetten. Meerdere N-wegen laten zien dat 50 km helemaal geen fata morgana is. maar gewoon wordt ingezet. Een voorbeeld hiervan is Leiden Katwijk. Het wegdek is vele malen langer dan langs Bleiswijk. Het ligt er zelfs helemaal nieuw bij en toch moet iedereen hier 50 km/u aanhouden. De ondernemers hebben de vrijheid om het economisch belang optimaal te benutten. Hiervoor zijn voor logistieke bedrijven wegen nodig. Bewoners hebben behoefte aan woningen. Dat snappen wij als bestaande bewoners heel goed. Dat neemt niet weg dat richting de bestaande bewoners langs de N209 van Bleiswijk het college rekening dient te houden met de maximale verdraagzaamheid, waarbij het leefgenot centraal zou moeten blijven staan. Het college heeft de verantwoordelijkheid om dit binnen de kaders van het algemeen belang af te wegen en uit te dragen naar de gedeputeerde van Zuid Holland. Mijn vraag aan het college is: op welke termijn denkt men om de tafel te gaan met de nieuwe gedeputeerde om op zijn minst de 50 km per uur af te dwingen. Immers het spreekwoord luidt niet voor niets: nieuwe bezems vegen schoon. Om dit verder body te kunnen geven verzoek ik u de richtlijnen cumulatieve verkeer hier in mee te nemen en de nieuwe richtlijnen fijnstof. Daar we in dit bureaucratische land helaas als burger weinig tot geen inbreng hebben verzoek ik u dringend uw bestuurlijke verantwoording te gebruiken om zo eindelijk dit dossier vlot te trekken. Dank u wel.

De heer Blonk, L3B: Edith, fijn dat je weer in de raadszaal bent, een gewaardeerd ex-VVD-collega en ik vind het wel leuk, dat ik je hier weer zie, hoewel we nauwelijks contact meer hebben. Je weet dus ook, dat het een provinciale weg is. U weet ook, dat wij als raad maar ook het college al heel lang in de weer zijn t.a.v. die N209 richting provincie. Mijn vraag aan u is: heeft u met uw partijgenoot gedeputeerde Floor Vermeulen of zijn opvolger, u noemde hem net al, Frederik van Zevenberger, die over dit dossier gaan, aangesproken over dit onderwerp? Heeft u ook uw eigen VVD-Statenfractie daarop aangesproken? Zo ja, dan wil ik u vragen: wat is daar uit gekomen? Zo nee, waarom heeft u dat niet gedaan? Mevrouw Bal: Als u mij heel goed kent, meneer Blonk, dat heb ik ook al in het relaas gezegd, dat ik eigenlijk min of meer het pad vrij heb gemaakt. Ik heb gelegenheid gehad om Frederik van Zevenbergen te spreken in een meeting nog niet zo lang geleden en daarin ook naar voren gebracht wat eigenlijk de problematiek was hier. U zegt terecht: de N209 is van de provincie. Maar de regie van de geluidswal ligt weldegelijk bij de gemeente. Met andere woorden: de gemeente zou dit aandragen aan de provincie en de provincie neemt het dossier pas over als de gemeente klaar is. Een wedervraag zou zijn aan de raad: als dit zo ontzettend moeilijk is, want het is bekend dat de waterproblematiek de grootste bottleneck is, als dat voor een gemeente heel lastig is, omdat ik ook hoor dat het continu van ambtenaar naar ambtenaar gaat, wordt het dan geen tijd dat we gaan zeggen tegen de provincie: sorry, dit dossier is ons te groot, misschien is het beter dat u het hele dossier overneemt. Dan kom je in een stukje voortgang dat je kan zeggen: zolang wij die geluidswal nog niet voor elkaar hebben, kunnen we als provincie afdwingen 50km/u. Dan kom ik bij wat ik zei: ik heb dat bed even schoon gemaakt daar. Niet alleen de gedeputeerde aangesproken, maar ook mijn Statenleden aangesproken. Het advies is ook om in de provincie wederom in te spreken en om aan te geven, dat we enorm veel moeite hebben om die geluidswal aan te leggen, omdat we tegen waterproblematiek aanlopen. Maar zolang dat niet zo is, is er dus een ZOAB-weg, die niet meer functioneert zoals die 4 of 5 jaar geleden zou functioneren. Dan kan de provincie de weg afwaarderen. Als de provincie de weg afwaardeert, mogen zij 50km/u neerzetten. Dat is mij medegedeeld. Of dat lukt, is natuurlijk altijd de vraag. Ik heb niet alleen de VVD-fractie

aangereikt: jongens, doe daar iets mee. Maar meerdere partijen, ik heb GL gesproken, ik heb D66 gesproken, ik heb aan het CDA vandaag nog gevraagd: ga je nu voor een 4-baansweg of gaan jullie voor die stadsweg? Want ik had begrepen vanuit de raad. De voorzitter: Ik ga u onderbreken, want u gaat nu gebruik maken van meer dan 5 minuten. Mevrouw Bal: Excusez moi. De heer Blonk: Ik wil nog aangeven, dan in ieder geval vanuit dit college, vanuit de wethouder, heel vaak met gedeputeerde, in ieder geval Floor Vermeulen, over deze zaak is gesproken. Ik weet ook, dat is hier ook in de commissie aangegeven, dat het een financiële zaak is, dat de provincie op dit moment problemen heeft om die extra kosten, die nodig zijn voor dat stuk bij Bleiswijk, te gaan bekostigen, omdat daar de pot leeg is voor de komende jaren voor wegen en dat soort zaken. In die zin wil ik u adviseren: ga toch maar inspreken bij Provinciale Staten. Mevrouw Bal: Dat zal ik zeker doen, maar toch nog die wedervraag. De voorzitter: Nee, mevrouw Bal, u heeft uw inbreng gehad. Het antwoord van de heer Blonk is helder.

De heer Van Harn, CDA: Dank voor uw inspreken. Ik ben benieuwd wie u vertegenwoordigt, want dat staat niet in het stuk, dat we hebben gekregen. Mevrouw Bal: Ik vertegenwoordig burgers langs de N209. Ik heb overleg gehad met de groep N209 en ik heb afgesproken met hen, dat ik hier zal inspreken.

De heer Duk, GL: Ik was heel blij met de inbreng over fijnstof en geluid, dat dat meegenomen zou moeten worden. Bent u het met ons eens, dat dat in de omgevingsvisie hoort te staan, zoals GL en PvdA vorige week hebben gevraagd? Mevrouw Bal: Dat is niet aan mij, ik ben burger, dus daar ga ik dus niet op in. Ik denk wel, dat het goed is, dat is het enige wat ik er op wil zeggen, dat het goed is om vanuit de raad die druk te blijven houden om inwoners goed te informeren, want we horen nu verschillende lijnen. Ik kom toch even terug op wat er net werd gezegd, financieel en ook water, dus ik wil als burger weten waar het echt om draait.

De heer Xhemaili, PvdA: Niet perse een vraag, maar ik deel de zorgen van mevrouw Bal. Dank voor het inspreken. De PvdA gaat binnenkort een bespreekpunt indienen over de toekomst van de N209 vanaf Bergschenhoek tot einde Bleiswijk. Dan kunnen we het hebben over leefbaarheid, aspecten voor inwoners, waarbij we ook kunnen denken aan 50km/u qua snelheid. Op korte termijn, dus daar komen we binnenkort mee naar de raad toe.

De voorzitter: Dank voor uw inspraak. De tweede spreker is mevrouw Flutsch. Volgens mij is er net iets rond gedeeld. U krijgt ook 5 minuten de gelegenheid om het e.e.a. naar voren te brengen.

Inspreker 2:

Mevrouw Flutsch: Geachte voorzitter en raadsleden. Mijn naam is Nienke Flutsch. Ik ben bewoonster van het woonwagencentrum aan de Bosland. Ik spreek in namens alle leden en het bestuur van Vereniging Viatoreum. Ik spreek dit keer in betreffende uw agendapunt 5.a, naar aanleiding van de reactie van het college van B&W op onze brief van 30 augustus 2021, verstuurd op 1 september 2021 en ook n.a.v. de brief van het college aan de gemeenteraad met kenmerk: U.21. Twee: meerdere woonwagencentra per kern in Lansingerland. Wethouder de heer Fortuyn heeft aangegeven dat in voormalige langgeleden fusiebesluiten van de drie zelfstandige gemeenten t.w. Bergschenhoek, Berkel en Rodenrijs en Bleiswijk zou zijn besloten dat er per kern één woonwagencentrum zou zijn. Van dit op zichzelf staande en op een ons onbekende wijze, zou een dergelijk besluit genomen zijn. Bergschenhoek had al twee woonwagencentrums, Bosland en Maria Enzersdorflaan, later in gebruik genomen voor een school of andere bebouwing. Zie ook bijlage: het krantenartikel. Wij hebben meermaals gevraagd waarom en vooral argumenten vanuit beleid en normalisatie van de woonvorm waarom er maar één woonwagencentrum per kern in onze gemeente Lansingerland zou moeten zijn. Dit zou besloten zijn in de raad. Wij hebben gezocht naar deze besluiten. Onderzoek daarnaar leverde ons niets op. Het huidige noch voorgaande gemeentebesturen hebben ons nooit daarover geïnformeerd noch actief op de hoogte gebracht aan het begin van het lopende proces. Ook als een dergelijk besluit destijds al gevallen zou zijn, dan is inmiddels wetgeving, regelgeving veranderd. De fusiedatum/ harmonisaties van regelgeving volgden vaak veel later zoals ook bleek uit de huisvestingsverordening en de APV en andere regelingen. Wij stellen voor, als er al een dergelijk besluit zou zijn gevallen, dit te heroverwegen. Wij zien overigens zo'n besluit gaarne tegemoet. Meer standplaatsen per kern. Door meer standplaatsen/ locaties per kern te realiseren kan de gemeente gemakkelijker aan de haar bekende (geregistreerde) vragen en lijst van gegadigden) behoefte en aan hun zorgplicht voldoen en daar dit ook een geldige optie zou zijn om alle partijen (de gemeente en de 2 verschillende groeperingen op het huidige woonwagencentrum Bosland) tegemoet komen. Het proces & Menselijke maat. Zoals bij u bekend is, zijn er 3 bewoners (2 huishoudens) welke kiezen voor de locatie Bosland en 9 bewoners (4 huishoudens) waarbij de voorkeur uit gaat naar locatie Hoeksekade. De 2 groepen bewoners verschillen sterk in visie, net zoals dit in een woonwijk bij burens ook het geval kan zijn. Projectwethouder de heer Fortuyn en projectleider mevrouw W. als ook de burgemeester zijn hierover sinds het begin van de nieuwe start met overleggen van op de hoogte. Het college heeft ervoor gekozen om de verantwoordelijkheid bij ons te

leggen om eerst tot consensus te komen betreffende een locatiekeuze met de overige bewoners van het Bosland. Aan deze eis hebben wij niet kunnen voldoen en kiest het college zelf voor een locatie, namelijk Bosland. Tevens heeft het college aangegeven dat ze niet meer reageren op onze vragen en geen overleg meer initiëren. De gesprekken willen wij daarentegen wel voortzetten en heeft Vereniging Viatorum de wethouder Fortuyn en projectleider W. uitgenodigd inclusief agenda gedeeld. Helaas hebben zij dit gesprek afgezegd, ondanks het tegemoetkomen aan hun eis, de uitleg van agendapunten. Op 24 september 2021 heeft W. aangegeven dat we nog worden geïnformeerd over een volgend gesprek. Het omgekeerde proces wordt nu verder uitgevoerd, er wordt een raadsvoorstel voorbereid, waarbij onze participatie, programma van eisen en wensen en ideeën niet eens meer worden meegenomen. Daarna wordt er mogelijk pas weer met ons in gesprek gegaan. Volgens het college is de huidige locatie Bosland geschikt, daar het volgens het college de meeste wensen van de bewoners tegemoet komt. Onze Vereniging Viatorum kan het hier niet mee eens zijn. De huidige locatie is en blijft een bedrijventerrein waarop in beperkende zin blijvend gewoond kan worden. Deze locatie is met de omliggende factoren niet toekomst bestendig woon-en leefsituatie om gezond, veilig, schoon, langjarig te wonen en te leven voor jong en oud. Het is ons tevens niet duidelijk wat erbinnen nu en 40 jaar mogelijk gaat komen op dit bedrijventerrein. De Woonvisie 2021. Uit de woonvisie 2021 blijkt dat er al tijdens het nog lopende locatieonderzoek voor het college duidelijk was dat het college slechts voor locatie Bosland gaat. De onderliggende informatie betreffende de locaties zijn zodanig belangrijk, eenmaal een locatie gekozen, ligt dit vast voor de rest van ons leven, onze kinderen, kleinkinderen et cetera. De keuze dient ook toekomstgericht en exploitatief volwaardig te zijn. Wat voor plannen liggen ertussen nu en 40 jaar bij beide locaties in de omgeving? Zijn er uitbreidingsmogelijkheden? Welke aanvragen of wettelijke aanpassingen en of vergunningen, conceptluchtvaartbesluiten of worden deze nog verleend aan bedrijven in de directe woonomgeving et cetera. Op 10 november 2020 gaven wij al eerder aan dat we niet betrokken worden bij de plannen. Het proces wordt nu steeds achterstevoren uitgevoerd. Ondanks de 6-wekelijks overleggen welke nu beëindigd zijn door het college, is er weinig veranderd. Wethouder Fortuyn en W. hebben aangegeven pas na de unanieme locatiekeuze te willen kijken naar ons Programma van Eisen en Wensen. We vragen al lang om ruim vooraf duidelijkheid. Dat onze vragen en behoefte, rechtspositie en gevoelens serieus worden genomen. Wij doelen dan op eenieder die nu standplaats heeft op de huidige locatie. We vragen om een uitvoerbaar plan voor beide locaties, Hoeksekade en Bosland om gezond te wonen met de 'paardenbak' en een oplossing voor het garagebedrijf om een juiste afweging te kunnen maken voor nu en de toekomst. Hartelijk dank voor uw tijd en aandacht.

De heer Muis, D66: Dank voor uw inspraak. U geeft in uw inspraak aan, dat het college denkt dat Bosland het meest tegemoet komt aan jullie wensen, terwijl jullie zelf aangeven in meerderheid naar de Hoeksekade te willen verhuizen. Ik vraag me dan af: hoe kan dat? Over welke wensen gaat het dan? Welke wensen laat het college kennelijk zwaarder wegen om voor jullie te bepalen dat jullie liever op Bosland willen blijven, terwijl de meerderheid naar Hoeksekade wil? Ik kan het niet bij elkaar brengen en dat merkt u, maar misschien u wel. Mevrouw Flutsch: Ik denk dat het eraan ligt. Dat het college denkt, dat het om alles gaat: wonen, paarden en het bedrijf. Dat dat kan blijven op Bosland met zijn drieën. Maar voor ons gaat het om het gehele plaatje, voor nu en de toekomst, voor de omgeving voornamelijk en wat voor plannen er liggen. Het moet toekomstbestendig zijn en Bosland is dat niet. Het is en blijft een bedrijventerrein, zoals ik al heb benoemd. Dat is wat ik zelf denk, het is mij ook nog niet helemaal duidelijk. De heer Muis: Is het dus zo, dat alle functies, wonen, werken, garagebedrijf, paarden, dat dat voor jullie niet perse op één plek samen hoeft te komen? Of juist wel? Dat het college denkt: als het allemaal bij elkaar moet, dan kan het alleen op Bosland in onze visie, dan heeft dat onze voorkeur? Of is dat niet zo? Hecht u daaraan of kan het ook in een andere combinatie? Mevrouw Flutsch: Nee, het kan zeker ook in een andere combinatie. We weten al dat de garage niet mee kan naar de Hoeksekade. Waar wij wel op hopen en wat wij ook hebben gevraagd, is dat er wel door het college en de wethouder wordt gekeken naar een oplossing voor de garage. Het hoeft voor ons niet allemaal bij elkaar te blijven op een locatie.

De heer Ruijtenberg, GL: Dank u wel voor uw inspraak, mevrouw Flutsch. In de brief staat een passage, die is concluderend van het college en er staat letterlijk in: er is uwerzijds geen vertrouwen in het college. Herkent u zich in deze passage? Of kunt u duiden hoe het college eventueel tot deze conclusie zou kunnen komen? Mevrouw Flutsch: Ja, daar kan ik me inderdaad wel in herkennen. Ik spreek ook voor de meerderheid, denk ik, voor bijna alle bewoners, aangezien het een heel lange geschiedenis heeft. Er zijn meerdere dingen fout gegaan. Afspraken die niet nagekomen zijn, geen duidelijkheid, dat is wat ons vooral het meeste raakt. Het stuk participatie, dat we missen. Het is heel moeilijk om vertrouwen te krijgen, vooral met het antwoord dat we laatst hebben gehad in de brief van het college, daar wordt het nogmaals geschaad.

De heer Blonk, L3B: Ik ben op 19 augustus bij u op bezoek geweest en uw buurvrouw, die daar zit. Ik begrijp, dat gezien de situatie daar de woonlocatie op dit moment niet goed is. Er moet heel wat gedaan

worden, maar zolang er 2 groepen zijn, die zo tegenover elkaar staan, die zo dicht bij elkaar wonen, die zo in onmin naast elkaar leven, dat deed me wel pijn, toen ik dat van nabij zag, toen ik bij jullie was. Maar toch heb ik een vraag aan u, maar ook aan alle bewoners, ook degenen, die geen lid zijn van Viatorum. Zet een streep onder die onmin, onder die ruzie. Trek samen op, dan zijn jullie veel sterker. Ik begrijp het college heel goed, dat ze niet met u kunnen praten op dit moment, omdat je 2 groepen hebt. Als je het voor de één goed doet, doe je het voor de andere niet goed enzovoorts. Mijn vraag aan u en ook aan die 3 andere bewoners is: zet een streep, sluit de rijen en trek met elkaar op. Ik hoop, dat u daarop wilt reageren, ik hoop ook dat u dat gaat doen. Mevrouw Flutsch: Ik snap heel goed uw reactie daarop. Dat hebben we ook zeker geprobeerd, een streep eronder zetten. Maar wat ik al zei: in een woonwijk heb je hetzelfde, ook meningsverschillen. De één wil zijn heg behouden, de ander wil hem weg. Waar het ons voornamelijk om gaat, en ook voor de andere bewoners, is dat er duidelijkheid is. Geef een plan van de locatie Hoeksekade en locatie Bosland, dan is er voor beide partijen duidelijkheid, ook voor wat er nu en in de toekomst gaat gebeuren. Juist met die duidelijkheid, daar kunnen we wat mee. Nu zitten wij in het donker, zitten zij in het donker. We komen zo niet verder. Het is de informatie die heel erg belangrijk is. Ook al zullen de visies blijven verschillen, dat is ook zo in een woonwijk. De heer Blonk: U heeft toch die duidelijkheid van het college gekregen in die brief van 10 september? Mevrouw Flutsch: Hoe bedoelt u duidelijkheid? Wat wij voornamelijk vragen is duidelijk over wat er nu en in de toekomst mag komen voor locatie Bosland en locatie Hoeksekade. Het enige wat wij hebben is een kleine matrix, waar we geen onderbouwing in zien, waar we dus ook geen duidelijkheid uit op kunnen maken. De heer Blonk: Het college heeft nu een keuze voor Bosland gemaakt, omdat er verdeeldheid is tussen de mensen die daar wonen. Daar zijn ze glashelder en duidelijk in geweest. In die zin denk ik: het college is wel duidelijk geweest. Mevrouw Flutsch: Dat klopt, daar zijn ze duidelijk in, dat ze kiezen voor locatie Bosland. Waar het niet duidelijk is, is waarom ze ervoor kiezen. Ze zeggen dat het tegemoet komt aan de wensen en eisen, of de wensen. Maar als ze goed gekeken hebben naar het programma van eisen en ook goed gekeken is naar de brieven die wij hebben gestuurd, liggen onze wensen daar niet. Dat hebben we ook duidelijk meerdere keren uitgelegd. We hebben nog geen duidelijkheid en goede onderbouwing waarom het verder Bosland moet zijn.

De heer Jumelet, WIJ: Bedankt voor de inspraak. Ik had toch even twee vragen. In de eerste plaats: in de stukken wordt elke keer gesproken over het unaniem zijn. Is dat een afspraak aan de voorkant geweest, dat er een unanieme mening moet zijn vanuit het woonwagencentrum om tot een locatiekeuze te komen? En twee: u geeft aan, dat gesprek dat zou gaan plaats vinden, dat ook geïnitieerd was en waarbij aan alle voorwaarden werd voldaan, werd door het college afgezegd. Waar ik benieuwd naar ben, ook als ik de stukken lees, dan zie ik eigenlijk dat het tot juli koek en ei is en opeens zie je een omslag. Die vraag moet ik misschien aan het college stellen, maar die stel ik ook aan u: is er een aanwijsbaar moment of gebeurtenis, waardoor de situatie omslaat, wat geresulteerd heeft in die brief, waarin het college toch wel forse woorden sprak richting het woonwagencentrum. Mevrouw Flutsch: Over de brief, de omslag, daar zitten wij ook nog over te gissen. Ik denk zelf dat het is geweest, omdat wij niet tot een unanieme locatiekeuze zijn gekomen en standvastig blijven in Hoeksekade, maar dat zijn speculaties. Ik denk dat het beter is om aan het college te vragen, want ik ben er ook heel benieuwd naar. Betreffende de unanieme locatiekeuze: zo zijn we niet het onderzoek gestart. Dat is in de loop van de gesprekken besloten, dat het een unanieme keus moet zijn. De heer Jumelet: Besloten door? Mevrouw Flutsch: Het college of de wethouder Fortuyn.

De heer Van Harn, CDA: Toch nog een korte vraag, ik reageer op de vraag van D66, waar u zegt: er zijn verschillende combinaties mogelijk. Maar ik lees niets van die combinaties in de correspondentie. Hoe kan dat? Mevrouw Flutsch: Ik weet ook niet of we het duidelijk hebben benoemd. Ik hoop dat nu wel duidelijk is, dat het voor ons voornamelijk gaat om de toekomst en dat er oplossingsgericht wordt meegedacht over de garage. Stel dat we naar een andere locatie gaan, zou de paardenbak naar de Hoeksekade bijvoorbeeld wel mee kunnen en het wonen kan daar blijven, maar dat wel wordt meegedacht aan een oplossing voor de garage. Maar voor ons hoeft het niet perse allemaal bij elkaar te blijven. Het gaat ons er met name om, dat het een toekomstbestendige locatie is, waar gewoond kan worden. Als het op locatie Bosland blijft, dan kan alles wel bij elkaar, had ik begrepen, maar dat is ook nog even afwachten. De heer Van Harn: De combinaties die u voor ogen heeft, zijn die bekend bij de projectwethouder? Mevrouw Flutsch: Ja, in het programma van eisen staat letterlijk alles in wat wij wensen, hoe het eruit kan komen te zien, eigenlijk alles, daar is alle duidelijkheid in te vinden.

De voorzitter: Dan zie ik niemand meer. Mevrouw Flutsch, dank voor uw inbreng. Dan even de schoonmaak en dan verwacht ik mevrouw Bauer. Aan u 5 minuten, ga uw gang.

Inspreker 3:

Mevrouw Bauer: Beste raadsleden, geacht college, ik ben Ellie Bauer, bewoner van het woonwagencentrum in Bergschenhoek. Ook ik wil inspreken. Ik stel mezelf steeds de vraag hoe het zover

heeft kunnen komen met de gemeente betreffende de participatie. Ik krijg steeds meer de indruk, dat participatie een bijwoord is. Het klinkt heel interessant, zogenaamd mag je meepraten en inbrengen, maar heb je een andere visie of stel je teveel vragen, dan word je een blok aan het been. Een stukje geschiedenis, niet zo lang hoor en het riedeltje kennen jullie inmiddels ook wel. Het woonwagencentrum ligt sinds 1969 op de huidige locatie. Er wordt gewoond, gewerkt en voor de paarden gezorgd. Sinds 1992 opgepakt, zoals het er nu bij ligt 2005/6 een poging geweest, alles op papier, maar is toen niet gerealiseerd. In 2013 door een bezwaar op het bestemmingsplan te maken is in 2015 een bestemmingsplan Oosteindsepolder (...) tweede partiële herziening woonwagencentrum gekomen. Daar was een bezoek aan de Raad van State voor nodig van 5 naar 7 plaatsen, 6 plus 1 officieel, een zevende mag na herinrichten. Er is toen nogmaals bezwaar gemaakt door onszelf vanwege de categorie op het werkterrein. Deze was hoger dan de huidige categorie, deze blijft op 1 en 2. De autogarage is toegestaan werd ons verteld. Het garagebedrijf is gerealiseerd in de toen nog hobbyloods, waar gesleuteld werd aan de raceauto. De loods is garagebedrijf geworden voor APK, onderhoud en reparatie, RDW-gecertificeerd. Alleen de omgevingsvergunning ontbreekt nog. Omdat de loods een stuk naar achter geplaatst moest worden, heb ik daarmee gewacht. Nadat het gebeurd is en de loods op de juiste plek staat, dan zou ik dat gedaan hebben. Toen niet wetend dat er nog 5 jaar overheen zou gaan. Anno nu dus. Dit speelde zich af in 2016, toen was de burgemeester er net een half jaar en aan zijn eerste termijn begonnen. Ik wil de burgemeester feliciteren met zijn tweede termijn, maar hij is er niet, zie ik. Nu zijn we ruim een jaar verder en we zijn nog net zo ver. Het is een beetje triest. Het college vaart haar eigen koers en er moet ineens gehandhaafd worden. Wat gaat er gehandhaafd worden? Het woonwagencentrum of het hele gebied? Het is mij nog niet bekend. Dat wilde ik even kwijt. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Ik kijk linksom, ik kijk rechtsom, het verhaal was helder. Dank u. Nu moet de schoonmaak nog even gebeuren. Ik verzoek de vierde inspreker, meneer Kuijper. U krijgt 5 minuten en ik geloof dat u het gaat hebben over de Nachtegaallaan in Bleiswijk.

Inspreker 4:

De heer Kuijper: Het zuidelijk deel van de Nachtegaallaan. Geachte voorzitter en leden van de raadscommissie ruimte en overige aanwezigen. Allereerst wil ik u namens de bewoners van de panden grenzend aan het zuidelijke deel van de Nachtegaallaan in Bleiswijk danken voor de mogelijkheid om de brief, die wij naar uw commissie hebben gestuurd nader toe te lichten. Wij wonen momenteel in een rustig hoekje van Bleiswijk waar wij indertijd bewust voor hebben gekozen en ook meer voor hebben moeten betalen. Nu dreigt echter een eind te komen aan onze rust en een waardevermindering van onze woningen, als onze straat straks de hoofddoorroute wordt voor het verkeer vanuit het dorp richting Rotterdam en omgekeerd. In het huidige plan voor het project Merenweg komen twee ontsluitingswegen in noord-zuid richting. Eén tussen de Merenweg en de aansluiting van de Leeuwerikstraat op de Lijsterlaan en een tussen de Merenweg en het zuidelijke uiteinde van de Nachtegaallaan, waar wij wonen. Dit is waar de Nachtegaallaan aansluit op de Buizerdstraat. De bedoeling is dat de bewoners van de nieuw te bouwen wijk via deze twee wegen van en naar het dorp rijden. Daarnaast wil men de doorstroming bij de zuidelijke aansluiting van Bleiswijk op de N209 verbeteren, door het onaantrekkelijk te maken om via de Hoekeindseweg naar de N209 te gaan. In plaats daarvan zou het verkeer vanuit het dorp via de twee nieuwe ontsluitingswegen naar de Merenweg en zo naar de N209 moeten rijden. Het gevolg hiervan is dat dan al het uitgaande verkeer uit de Vogelwijk, de Bomenwijk, de Sterrenwijk, de Molenwijk en voor een deel ook de Tuinen via het noordelijke deel van de Nachtegaallaan of Lijsterlaan over ons stukje zuidelijke Nachtegaallaan en via de nieuwe ontsluitingsweg naar de Merenweg zal gaan rijden en vandaar naar de N209 of de sluiproute via de Rottemeren en het Bergsche Bos. Daarbij komt dan nog een deel van het verkeer dat vanuit de nieuwe wijk naar het dorp rijdt. Omdat de weg door doorgaand verkeer gebruikt gaat worden, zal er zeker harder worden gereden dan 30 kilometer per uur, zoals nu ook al het geval is op andere doorgaande wegen in Bleiswijk, waar ook een 30km/u limiet geldt. Dit alles betekent voor ons niet alleen veel meer verkeer, maar ook geluidsoverlast. De huizen staan dwars op de weg, wat een grotere geluidsdruk geeft en waardoor de overlast zowel aan de voor- als achterkant optreedt. Aan de andere kant gaan slapen heeft dan weinig zin. Met name bij de Buizerdstraat staat het pand dicht bij de weg en is er niet veel ruimte voor verleggen. Vanaf hier zouden ook de fietsers vanuit de nieuwe wijk de weg met het overige verkeer moeten gaan delen. Ons voorstel is daarom om na de tuinderswoning van Van der Klugt de weg een flauwe bocht naar het noorden te geven en aan de andere kant van de sloot aan te laten sluiten op het plateau bij de Putterstraat. De ontsluitingsweg kan dan geheel als doorgaande weg worden ontworpen en het fietsverkeer vanuit de nieuwe wijk kan veilig via ons rustige stukje Nachtegaallaan naar het dorp. Details van ons voorstel staan in onze brieven van 10 augustus 2021 en 3 oktober 2021 aan respectievelijk gemeenteraad en commissie ruimte. De brief van 10 augustus 2012 bevat ook suggesties voor verbetering van de doorstroming van het verkeer naar de N209, waarbij de verkeer remmende maatregelen misschien niet eens nodig zijn. Ik dank u voor uw aandacht.

De heer Van Harn, CDA: Dank u wel, meneer Kuijper, voor het inspreken. Heb ik het goed begrepen, dat er onlangs een bijeenkomst is geweest tussen een aantal bewoners en de projectleider van het Merenweg gebied? De heer Kuijper: Dat klopt. We hebben afgelopen woensdag een bijeenkomst gehad met bewoners en K, de verkeersdeskundige van de gemeente Lansingerland en iemand van de firma Goudappel, die verkeersadvies geeft. Daarbij werden onze voorstellen voor wat betreft een verbeterde aansluiting op de N209 weldegelijk serieus genomen, heb ik de indruk. Ze wilden het gaan doorrekenen en kijken of het haalbaar was en zin had. Maar ik had ook het idee, dat de aansluitingsweg en het feit dat ons stukje straat dan deel gaat worden van de uitvalsweg al in of meer vast lag.

De voorzitter: Meneer Kuijper, dank voor uw toelichting. Er wordt nog even schoon gemaakt, maar we zijn nu aan het eind gekomen van de sprekers.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering d.d. 14 september en 22 september 2021

De voorzitter: We hebben 2 vergaderingen gehad op 14 en 22 september. Het verslag van 14 september is er, van 22 september wordt nog nagezonden. Geen op- en aanmerkingen? Nee, dan is het verslag van 14 september vastgesteld en komt 22 september in de eerstvolgende sessie.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De voorzitter: Iemand hier iets te melden?

Inventarisatie rondvraag:

De heer Machielse, VVD: Ik wil graag een rondvraag indienen over de geluidsschermen langs de N209.

De heer Blonk, L3B: Ik heb een rondvraag over rijkssubsidie t.a.v. flexwoningen.

De heer Ruijtenberg, GL: Mijn onvolprezen collega de heer Duk heeft een aantal rondvragen over meetpunten in het burgermeetnet.

Mevrouw Zwinkels, L3B: Ik heb een rondvraag over het oude schoolgebouw van Wolfert in Bergschenhoek.

De heer Markus, CU: Tunnel Klapwijkseweg.

De heer Hofman, CU: Een rondvraag over de straatverlichting in Bergschenhoek.

De heer Van Harn, CDA: Ik heb een rondvraag over Terpstraat 16, het KPN-gebouw.

5. Bespreekpunten:

5.a Bespreekpunt Woonwagencentrum Bosland

De voorzitter: Er is een bespreekpunt ingediend door een viertal fracties. U heeft de vragen kunnen zien. Ik ga u allen het woord geven. U krijgt 3 minuten de tijd.

De heer Ruijtenberg, GL: Ik zal beginnen in mijn bijdrage met eerst de duiding waarom dit op de agenda moet komen, vervolgens de vragen aan de commissie. De eventuele follow-up van de verdieping zal ik overlaten aan de overige indieners van dit bespreekpunt. Op 20 september 2021 heeft het college van burgemeester en wethouder van de gemeente Lansingerland een brief gestuurd aan de bewoners van woonwagencentrum Bosland en in het bijzonder aan vereniging Viatoreum. Eerder, op 31 augustus, heeft uw college art.37 vragen van de fracties WIJ Lansingerland en Groen Links beantwoord. De toonzetting van de brief, d.d 10 september jl., was nogal omineus maar ook het tijdstip en de inhoud heeft de ontvangers maar ook een deel van de raad van Lansingerland nogal verbaasd. In de raadsvergadering van 15 juli 2021 is bij monde van wethouder Arends nog verklaard dat de gesprekken met de bewoners van het woonwagencentrum volop gaande waren. Het antwoord van het college op vraag 6 van de genoemde raadvragen bevestigt dat beeld. In de brief aan de bewoners van het woonwagencentrum Bosland wordt het overleg van de kant van het college eenzijdig afgebroken. De toonzetting van het college is dan tussen 31 augustus en 10 september opmerkelijk veranderd. Dit kan geïllustreerd worden met de passage: 'onderzoeken wij in het kader van het locatieonderzoek de uitvoering van het bestemmingsplan woonwagenlocatie Bosland vastgesteld d.d. 09-07-2015 verder.', wat haaks staat op de passage: 'In dit locatieonderzoek wordt u meegenomen in het onderzoek naar meerdere potentiële locaties in Bergschenhoek' die wij lezen in brief U21.05395. Naar aanleiding daarvan hebben wij 8 vragen aan de commissie. Vraag 1. Is de commissie het eens dat zowel het tijdstip als de inhoud van de brief aan de bewoners verrassend is? Vraag 2. Is de commissie van mening dat het college van B&W in het kader van verantwoordelijkheid, zorgplicht en burgerparticipatie de overlegstructuur met de bewoners weer dient te hervatten en indien dit niet lukt, volledig aan de raad dient te rapporteren waarom men van mening is

dat men dit niet meer hoeft te initiëren? Vraag 3. Is de commissie van mening dat het college van B&W zorgvuldig en volledig dient te verklaren hoe men tot de conclusie komt dat de bewoners geen vertrouwen hebben in het college? Vraag 4. Kan en wil de commissie een uitspraak doen wat transparante en constructieve realisatie is? Vraag 5. Is de commissie van mening dat de twee hierboven aangehaalde passages haaks op elkaar staan en dat geen enkele locatie op dit moment uitgezonderd dient te worden van het locatieonderzoek? Vraag 6. Is de commissie van mening dat een kader nodig is om een weloverwogen keuze te maken op basis van een onderbouwde vergelijking van locaties? Vraag 7. Is de commissie van mening dat de voorkeur van het college voor handhaving van het woonwagencentrum op de huidige locatie nader toegelicht dient te worden? Vraag 8. Is de commissie van mening dat bij het komende raadsvoorstel om tot een locatiekeuze te komen de inhoudelijke afweging en argumenten, de voor- en tegens van de locatiekeuze, deel zal uitmaken van de aan de gemeenteraad te verstrekken stukken om tot een gewogen besluit te kunnen komen over de locatiekeuze? Dank u wel.

De heer Blonk, L3B: Ik heb een punt van orde. De college legt 8 vragen neer aan de commissie, die voor mij nieuw zijn. Ik ken ze niet, ik heb ze niet op papier gehad van tevoren. Heb ik ze gemist? Dan trek ik het in.

De heer Jumelet, WIJ: Misschien komt het door de vakantieperiodes van de heer Blonk, dat hij ze nog niet gezien heeft, maar ze zaten weldegelijk bij de stukken. Overigens zijn de brieven toegevoegd later door de griffie, waarvoor dank. De heer Blonk: Ik heb het fout gehad, sorry. Ik zal het nog even voor de duidelijkheid zeggen. Ik ga diep door het stof. De heer Jumelet: Niet doen, zonde van uw pak. Ik wilde eigenlijk ingaan op 2 punten. Wat mij treft, wat mijn fractie treft, is de omslag in de sfeer in de communicatie tussen de bewoners en het college. In de raadvragen die wij gesteld hebben lees je dat het toch allemaal redelijk goed gaat, wel met haken en ogen, maar de sfeer is voldoende om een gesprek te hebben. We hadden ook het volste vertrouwen, dat dat inderdaad gaande was. Tot de brief die kwam. Dan zie je op een gegeven moment de omslag. Wij zijn heel erg benieuwd, die vraag heb ik ook gesteld aan insprekerster zojuist en wellicht kan wethouder Fortuyn er in zijn termijn op ingaan: wat maakt nou dat er in anderhalve week die omslag is? De vragen waren van 31 augustus en de brief was van 10 september. Wat is er gebeurd, waardoor de sfeer is omgeslagen. Daar ben ik heel erg benieuwd naar en ik ben benieuwd hoe de collega's daar tegenaan kijken. Het tweede punt, waar ik aandacht op wil vestigen is eigenlijk vraag 8. Er wordt in de brief van 10 september heel erg gestuurd op de locatie Bosland. Daar kan je heel veel van vinden, daar vinden wij als fractie ook heel veel van, de toegang tot de locatie en de vraag die je jezelf kan stellen: is dat nou een locatie om te wonen? Als je er één bedrijfswoning hebt bij een tuinderij, dan kunnen wij ons er iets bij voorstellen, maar als er meerdere gezinnen zitten, kun je je afvragen of dat optimaal is. Maar goed, dat gezegd hebbende, zijn we ook erg benieuwd naar de locatieafwegingen, de voors en tegens, omdat wij als raad straks een besluit moeten nemen. Ik wil toch nog benadrukken, en dat hadden we destijds ook in de vragen gesteld, en die vraag stellen we nu ook aan de collega's: wij willen toch wel heel duidelijk een beeld hebben van hoe die afweging tot stand gekomen is, op basis waarvan, maar ook hoe die score is geweest. De voorzitter: Ik ga u onderbreken. Zou u willen afronden? De heer Jumelet: Nu al? Ik was net lekker op dreuf. Dan rond ik het af met één zin. Wij vinden dat niet volstaan kan worden met een aantal plussen en minnetje, maar dat ook bij het raadsvoorstel straks expliciet moet worden uitgelegd waarom er bepaalde keuzes of bepaalde scores zijn gegeven. Dank u wel.

De heer Muis, D66: Die klok, ja, heel goed dat die er is. Ik zou toch willen pleiten voor een totale tijd, maar daar hebben we het later wel over, want het gaat van mijn tijd af. Beste collega commissieleden, ik wil met jullie even iets verder ingaan op het abrupt afbreken van een participatietraject, de toon van de communicatie en op basis van welke afweging, welk kader wij nu als commissie, als raad, een voorstel willen krijgen om wel tot een goede, gedragen keuze te komen en niet één of andere autocratische besluitvorming. De participatie. De gemeente is al lang in gesprek, het college heeft heel veel locaties onderzocht, de bewoners hebben locaties aangedragen, vervolgens er zelfs een externe adviseur bij gehaald, dus los van het tempo liep die participatie ogenschijnlijk. Er blijven 2 locaties over en vervolgens wordt het proces wazig. Het college legt ineens de verantwoordelijkheid voor de keuze tussen de locaties bij de bewoners en dat kan natuurlijk niet. Het maakt niet uit van welke kant je het wilt benaderen, in geen enkele casus wordt er zo gehandeld door de gemeente of door het college: bewoners, als jullie niet allemaal 100% unaniem eruit komen, dan maken wij een random keuze. Dat lijkt me niet wenselijk. Je kunt het ook niet vragen. Bij het afvalbeleid zeggen we ook niet: alle bewoners moeten op één lijn komen en anders beslist het college waar ze zin in heeft. Zo werkt dat niet, zo moeten we dat echt niet doen. Natuurlijk moet er wel een besluit worden genomen door het college en door de raad en ze mogen daar voorstellen voor doen, maar wat ook uit de inspraak blijkt: je moet het dan wel onderbouwen en je moet tekst en uitleg geven richting alle bewoners, zeker omdat je midden in een participatietraject zit. Je kunt niet zomaar uit een participatietraject stappen. Volgens mij zijn het chinezen die zeggen: hoe je een relatie start, het is belangrijker hoe je het beëindigt. Doe het vooral

niet op deze manier met zo'n brief. Vervolgens, bovenop die brief, wordt gezegd: we gaan niet meer reageren op jullie vragen en opmerkingen. En in de brief wordt ook nog even tussen de regels door handhaving in het vooruitzicht gesteld. Dat is toch niet echt de manier waarop je met elkaar om wilt gaan. Dan zou je inderdaad denken: dan moet in de zomer, toen we allemaal met reces waren, toch wel iets heel verschrikkelijks zijn gebeurd. Wij hebben geen voorkeur voor een locatie, alhoewel volstrekt duidelijk is dat de huidige locatie allesbehalve leefbaar is. Het gaat erom, dat er een kader is op basis waarvan we een afweging kunnen maken. Als er redenen zijn vanuit het college, financieel, juridisch of anderszins waarom Bosland de voorkeur heeft, laat het ons weten, laat het de bewoners weten, laat het desnoods in vertrouwelijkheid weten, maar dan kunnen we tenminste een goed onderbouwde keuze maken. Nu kunnen we dat niet als er straks één locatie wordt voorgesteld. Ik hoop dat de raad en de commissie hier goed over na wilt denken. De rest komt in de tweede termijn. Dank u wel voor de tijd.

De heer Xhemaili, PvdA: De mede indieners hebben al veel gezegd en ik ga niet alles herhalen. Wat mijn fractie belangrijk vindt, is het welzijn van alle inwoners van Lansingerland. Daarbij is het de vraag: hoe gaan we dat welzijn en woongeluk voor alle inwoners bevorderen? Als we kijken naar locatie Bosland, dan kan je wel beamen dat het woongenot daar niet optimaal is. Ik kan me voorstellen, dat bewoners daar weg willen vanwege het woongeluk en woonplezier, dat ermee samenhangt. Ik vraag me wel af als ik kijk naar hoe het proces dat tot nu toe gegaan is, of dat het juiste proces is om tot een besluit te komen en beleid te maken. Ik wil aan de andere fracties vragen: hoe kijken zij aan tegen dit proces? Hoe willen wij met inwoners omgaan als we samen beleid maken? Als we kijken in de geest van de omgevingswet dan horen bij alle beleidsstukken en beleidsplannen de bewoners in participatie aan de voorkant te worden meegenomen, niet aan de achterkant. Dat zit mijn fractie en de mede indieners behoorlijk dwars, dat we aan de achterkant dingen gaan bepalen, die aan de voorkant niet zijn bepaald. Als je bijvoorbeeld een auto gaat kopen en je gaat naar een garagehouder, dan kan hij niet zomaar met een auto komen, want je hebt wensen, elektrische ramen, airco, een BMW, een Mercedes of een Panda, daar moet je wel de goede afspraken over maken om tot een overeenkomst te komen. Ik snap weldegelijk, dat het geen makkelijk overleg is. Ik wil aan de wethouder vragen hoe het komt, dat opeens abrupt de overleggen zijn gestopt. Wat is er nodig om het uit de impasse te halen om het vertrouwen wederzijds weer te winnen? Dat is oprecht heel belangrijk om hier gezamenlijk uit te komen. Dus mijn moreel appel is ook aan de andere fracties: hoe kijken zij hier tegen aan en wat is er nodig om uit deze impasse te komen? Dank u wel. Ik zeg in mijn tweede termijn niet veel.

De heer Blonk, L3B: Er ligt voor dat 2 locaties in Bergschenhoek onderzocht kunnen worden. De locatie Bosland en de locatie aan de Hoeksekade, tussen woning 144 en de boerderij / kinderdagverblijf Het Lansingerland, tegenover de kassen van de gebroeders Stolk. Twee essentiële randvoorwaarden heb ik er in ieder geval uit gepikt. In ieder geval, dat de bewoners het met elkaar eens worden en dat is niet het geval. Drie bewoners willen niet verhuizen van Bosland, zij willen daar blijven. 6 bewoners willen wel richting Hoeksekade, de vertegenwoordigers van Viatorum die hier vanavond ook aanwezig zijn. Het tweede is, dat er slechts 1 woonwagenlocatie in Bergschenhoek is. Hoe is dat zo? Ja, dat hebben wij zelf vast gesteld, want in de woonvisie hebben wij gezegd, dat er maar 1 locatie is. Als je dan zegt: die 3 bewoners die willen blijven, dan kan je niet anders zeggen, dan dat de locatie van Bosland in stand blijft. Dan kun je dus, tenzij je de woonvisie gaat aanpassen, want het college moet zich aan de woonvisie houden, dan kun je dus zeggen: we kiezen voor een tweede locatie in Bergschenhoek. Op dit moment is dat dus niet aan de orde in mijn visie. De heer Ruijtenberg: Ik ben benieuwd hoe meneer Blonk er dan bij komt, dat als 2 bewoners achter willen blijven, dat je dan wel als gemeente moet kiezen voor Bosland. Je kan ook zeggen: de meerderheid van de bewoners wil verhuizen naar de Hoeksekade, we kiezen dan als college voor de Hoeksekade, want dan heb je nog steeds het vereiste in de visie van 1 woonwagencentrum. Dus ik begrijp die conclusie van de heer Blonk niet. Misschien kan hij mij mee nemen in zijn gedachtewereld, hoe hij daar tot die conclusie gekomen is. De heer Blonk: U gaat het nu omdraaien. Waarom zou je die 3 dwingen om weg te gaan? Er is al zoveel overleg geweest en er is zoveel gesodemieter onder de twee groepen, excusez le mot, tussen de mensen, als je dan zegt: we dwingen die 3 om ook naar de Hoeksekade te gaan, dan hebben we hier in de zaal weer dezelfde discussie als die we nu hebben. Wij moeten ons aan ons eigen uitgangspunt en eigen beleid houden, dat we 1 locatie hebben. Ik moet eerlijk zeggen: het maakt mij niet uit of dat Bosland is of aan de Hoeksekade, alleen, zoals ik er nu naar kijk, vind ik de visie van het college, het standpunt van het college in de brief van 10 september heel logisch, dat ze zeggen: we gaan naar Bosland, want die 3 willen daar blijven zitten en we zitten met die ene locatie. De heer Jumelet: Ik heb 2 korte vragen aan meneer Blonk. De verhouding 9/3, stel dat het 11/1 is, zegt u dan hetzelfde, unanimité? Maar dat is aan de voorkant nooit afgesproken. Hoe kijkt u daar dan tegen aan? Als nou uit vergelijkend onderzoek blijkt van de locaties, dat Hoeksekade veel beter scoort, dan is het toch een verantwoordelijkheid van het college om te kiezen voor de beste oplossing, ondanks dat een bewoner of 2 of 3 het daar niet mee eens zijn? Of zegt u: de bewoners die er niet zijn is leidend om te kiezen voor wellicht een mindere locatie dan wat blijkt uit de vergelijking? De heer Blonk: Je kunt 1/3 van de groep niet zomaar weg poetsen. We hebben het over 3 van de 9, dus een

derde gedeelte, waarvan je zegt: jullie moeten je maar schikken. Jullie draaien de zaak om. In die zin denk ik dat ik daarmee de vraag beantwoord heb. Nu niks doen op de locatie Bosland kan dus niet, want de huidige locatie voldoet niet aan wet- en regelgeving, met name betreffende de veiligheid. Het college moet dus wel in actie komen. De heer Jumelet: Mijn tweede vraag is niet beantwoord. Als uit vergelijkend onderzoek blijkt dat een andere locatie veel beter scoort. Het college heeft een vergelijking gemaakt en een score gemaakt. Is dan voor u leidend: we blijven in een situatie zitten, waarvan je je afvraagt of het echt een optimale situatie is? Het is 1 / 4 overigens, die is leidend voor die keuze en niet de kwaliteit van de locatie? De heer Blonk: De kwaliteit van de locatie wordt, daar was ik net mee bezig, fors aangepakt, gerenoveerd, het gaat er prima uitzien, voldoen aan wet- en regelgeving t.a.v. veiligheid. Ik ga in herhaling vallen. Dat is geen tweedehands, geen inferieure locatie, wat het dadelijk op Bosland wordt. Nee, het is een goede locatie, die kwalitatief goed is. De heer Jumelet: Het gaat niet om de locatie zelf, het gaat ook over de toegangsweg. Ik weet niet of u weleens bij het ABS komt, je probeert te slalommen om vrachtwagens en weet ik het wat daar allemaal geparkeerd staat, maar de toegang, vindt u die optimaal richting zo'n locatie. De heer Blonk: Dadelijk is het afvalbrengstation weg. Er is dan aanzienlijk minder verkeer op die weg. Er is een verbodsbord van het parkeren van vrachtwagens, dat moet dan gehandhaafd worden, maar het grootste verkeer gaat eraf omdat het ABS weg gaat. De heer Muis: De heer Blonk stelt, dat de 3 bewoners willen blijven, maar weet hij ook waarom ze willen blijven? Mijn vermoeden is: ze weten wat ze hebben. Dat heb je altijd als mensen onzeker zijn over een toekomstige situatie, dan heb je een aantal mensen die zegt: laat mij maar hier, want ik weet wat ik heb en ik weet niet wat ik krijg. Dat is nou precies het probleem. Als je niet weet wat je krijgt, dan krijg je nooit 100% die zegt: doe maar. De heer Blonk: Dat is trouwens een goed argument: ik weet wat ik heb en ik ben bang wat ik krijg. Dat is een uitstekend argument. Dat vind ik niet interessant. Zij willen graag blijven daar, dat is voor mij interessant. De heer Xhemaili: Ik werd getriggert door het betoog van de heer Blonk, die zei dat onderzoeken uitwijzen dat Bosland kwalitatief beter wordt of goed wordt of voldoende goed wordt. Ik vraag me af: hoe weet de heer Blonk dat? Zijn er onderzoeken naar gedaan? Naar mijn weten is het niet zo. Hoe kan de heer Blonk dat vergelijken met Hoeksekade dat nog niet ontwikkeld is en dat eventueel wel gaat worden. Hoe kan hij de kwaliteit van beide locaties weten wat beter is. De heer Blonk: Het college heeft aangegeven, dat de locatie gerenoveerd wordt, up to date wordt gemaakt, het gaat voldoen aan wet- en regelgeving, aan veiligheid. En de Hoeksekade is nog een graslandje. Het belangrijkste is wat ik zeg: het college gaat dat goed oppakken. De heer Xhemaili: Een paar maanden geleden hebben we een lijst gekregen met de voor- en nadelen, de plussen en minnen van beide locaties, waarbij Hoeksekade beter scoort dan Bosland. Ik vraag me af hoe de heer Blonk dan bij zijn conclusie komt dat Bosland beter is dan Hoeksekade. De heer Blonk: Dat heb ik niet gezegd, dat het beter is. Ik heb alleen gezegd dat het wordt gerenoveerd. Terug naar het begin. Als de 9 bewoners de rijen sluiten en met elkaar het eens zijn: daar gaan we heen. Dan denk ik dat ze een heel grote kans hebben dat ze op de Hoeksekade kunnen komen, ondanks het feit, dat heb ik ook op 19 augustus aangegeven, dat als ze die locatie aan de Hoeksekade willen, dan wordt dat een planologische procedure van hier tot ginter, daar ben je 6, 7, 8, 9 jaar mee bezig en de vraag is of je dat moet willen. Dan kan je misschien beter op een goed gerenoveerd terrein op Bosland zitten. Dank u wel. De heer Xhemaili: Is de heer Blonk het met mij eens, dat als ze iets gaan herontwikkelen of nieuwe standplaatsen gaan ontwikkelen, is het niet beter om het gelijk in één keer goed aan te pakken dan steeds gedurende 5 of 10 te blijven herontwikkelen of verbouwen? Mijn vraag is: is het niet beter om ergens opnieuw te beginnen? Bosland is niet echt leefbaar. Ik ben ook op gesprek geweest bij de bewoners. Er hangen bedrijven omheen en er worden activiteiten ontplooid. Het is niet echt leefbaar, ook niet qua milieu, ook niet qua verkeersveiligheid, woongenot. Mijn vraag is: is het niet beter om in één keer goed door te pakken en ondanks dat 3 bewoners het niet willen er gedegen over na te denken om het woonwagencentrum te verplaatsen. Dank u wel. De heer Blonk: In feite heb ik die vraag in mijn spreekbeurt al aan de orde laten komen. In die zin denk ik dat ik hiermee mijn spreekbeurt wil beëindigen. Ik heb al mijn tijd verknoeid met interrupties. Ik heb nauwelijks meer iets over voor de tweede termijn.

De heer Machielse, VVD: We gaan zien hoe het met de spreektijd gaat. Ik was dit bespreekpunt aan het voorbereiden, met dank aan de indieners hiervoor, en toen dacht ik: ja, dit is wel interessant. Ik krijg een achttal vragen over het proces de afgelopen maanden en of wij ook vinden dat onderbouwd moet worden waarom voor een locatie gekozen wordt. Ik kan eigenlijk al die vragen grotendeels wel met ja beantwoorden, maar de werkelijke discussie die vanavond in deze commissie aan het plaatsvinden is, is: zijn we nu voor Bosland? Of zijn we nu voor Hoeksekade? Ik zeg u: dat is een discussie. De heer Ruijtenberg: De werkelijke vraag hier is of we van mening zijn, dat er een gelijk speelveld moet zijn, waarin 2 voorstellen of meerdere voorstellen, het kunnen er ook 4 of 7 zijn, die we naast elkaar kunnen leggen en kunnen beoordelen op hun merites. Het is geen wedstrijdje Bosland / Hoeksekade. Het is hier: vinden wij dat het college verantwoordelijkheid moet nemen, vinden wij dat ze meerdere locaties moeten aanbieden en vooral: vinden wij dat burgerparticipatie, het college heeft nu eenmaal niet de beste reputatie op het gebied van burgerparticipatie zeg ik eufemistisch, vind men dat burgerparticipatie serieus genomen moet worden? In de brief wordt eerst nog aangegeven dat er gesprekken gaande zijn en

later: we gaan handhaven, er is geen vertrouwen meer, we gaan niet beantwoorden, we gaan niet in gesprek met jullie. Dat is waar het om gaat. Niet een wedstrijd Bosland tegen Hoeksekade, trap niet in dat vergelijk. De heer Machielse: Fijn dat in de verduidelijking van de heer Ruijtenberg nog 3 andere vragen in aanvulling op de 8 vragen gesteld zijn. Ik ga proberen ze allemaal te beantwoorden. Ik ging u net aangeven hoe wij naar deze discussie kijken, want wij zijn helemaal nog niet klaar om te zeggen: we zijn voor het één of voor het ander. We zijn in een proces bezig met elkaar. De heer Ruijtenberg en zijn mede indieners stellen vast, dat zij een verschil zien tussen wat zij horen van de bewoners van Bosland en de vereniging Viatorem en wat zij horen van het college. Ik zeg u één ding: dat verschil heeft de VVD ook gehoord. We waren de heer Blonk voor, wij waren op 15 augustus op woonwagencentrum Bosland. Wij hebben daar gehoord, dat er inderdaad een verschil van inzicht is tussen de bewoners aan de voorzijde en de achterzijde van het terrein en eentje van er tussendoor. Ik vind, en ik zeg dat op persoonlijke titel, ik ben niet de politiek in te gaan om te zeggen: wordt het maar eens met elkaar en dan beslissen we. Ik ben de politiek ingegaan om af en toe de rug recht te houden en een beslissing te nemen. Maar vanavond is de VVD er nog niet klaar voor, want wij zijn nog niet zover in de onderzoeken. Wij hebben nog niet alle uitwerkingen gezien van de scenario's van het college. Dus eigenlijk heb ik maar 1 vraag in de eerste termijn en die is vooral gericht aan het college: wanneer kunnen wij de stukken verwachten om te gaan beoordelen welke beslissing we moeten gaan nemen? De heer Muis: Misschien komt de heer Machielse er nog op. Hij vraagt wanneer het college komt met een voorstel, maar eigenlijk is wel duidelijk dat het college komt met een voorstel dat 1 optie inhoudt. Eigenlijk de vraag aan de commissie en ook de heer Machielse is: vindt hij ook niet dat we een ander soort voorstel moeten krijgen, waar we het met elkaar over eens moeten zijn, dat we dat moeten vragen aan het college, omdat het er anders niet gaat komen? De heer Machielse: Ik word eigenlijk wel getriggerd door de interruptie van de heer Muis zojuist op de heer Blonk: als je niet weet wat je krijgt, dan ben je altijd tegen of dan kan je niet beslissen, ik ken de letterlijke tekst niet meer. Ja, ik ben het met de heer Muis eens en met de indieners eens: als er 1 voorstel ligt van het college, waarbij ik niet de onderbouwing heb over het alternatief, dan is het verdraaid lastig besluiten. Maar op dit moment weet ik niet of het college van plan is om met alleen dat voorstel te komen, ik weet het simpelweg niet. Ik hoor de indieners van het besprekspunt zeggen: we moeten toch niet willen dat we maar 1 optie krijgen. Maar ik weet dat simpelweg niet. Ik ga terug naar mijn vraag, mijn hoofdpunt bij deze eerste termijn, de vraag aan het college: hoe zien zij op dit moment zelf het vervolg van dit traject voor zich? Als het college een voorstel heeft om misschien met scenario's te komen of de afwegingskaders te bespreken, dan vindt het college me aan hun zijde. Als het college zegt: we komen met een voorkeurscenario en de mitsen en maren van het alternatieve scenario, dan vindt het college me aan hun zijde. Waar het mij vanavond om gaat, is hoe we duidelijkheid gaan geven aan alle bewoners van woonwagencentrum Bosland. De heer Ruijtenberg: Misschien voor de beeldvorming van de heer Machielse: in de brief van het college staat letterlijk: bij de uitvoering van deze wettelijke taken onderzoeken wij in het kader van een locatieonderzoek de uitvoering van bestemmingsplan woonwagenlocatie Bosland, vastgesteld 9-7-2015 verder. Daar staat klip en klaar dat dat onderzocht gaat worden. Vanuit mijn ooghoeken zie ik aan de lichaamstaal van de heer Fortuyn dat ook hij aangeeft: ja, dat gaan we doen, dat gaan we voorstellen. Dus het college is weldegelijk van plan om 1 voorstel naar u toe te brengen. De heer Machielse: Wellicht heeft de heer Ruijtenberg een veel betere informatiepositie dan ikzelf in deze commissie, dat zou zomaar kunnen, want ik lees in de brief niet, dat het college niet gaat aangeven wat de voor- of nadelen van een alternatief scenario zouden zijn. Dus mijn vraag aan het college blijft volstrekt legitiem. Daar wil ik ook mijn eerste termijn mee afronden, want uiteindelijk zal deze commissie en later de raad moeten gaan beslissen of het Bosland of Hoeksekade wordt of misschien komt er uit de hoge hoed nog een derde locatie, ik denk het niet, maar het zou kunnen. Ik wil weten van het college hoe dat proces eruit ziet volgens het college en dan kom ik bij de indieners terug voor hoe we dat proces daar naartoe zouden kunnen vorm geven. Dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: Ook ik ben 6 september j.l. op bezoek geweest, na de vakantie, dan heb je wel het laatste nieuws. Daar heb ik een aantal bewoners gesproken. Ze gaven toen ook al aan, dat de gesprekken niet lekker liepen tussen hen en het college, er was zelfs sprake van vast gelopen en dat ze ook geen keus konden maken tussen de voorgelegde locaties. Ik loop even snel langs de vragen die gesteld zijn, want er is heel veel geschreven en ik heb al die stukken doorgenomen. Heel veel antwoorden liggen al opgesloten in de vragen die hier gesteld worden, dus ik ga er snel doorheen. Viatorem, ik heb opgezocht wat het betekent en het betekent reiziger, maar toch zitten ze er al meer dan 50 jaar. Viatorem heeft projectwethouder Fortuyn uitgenodigd om 4 oktober langs te komen, maar ik heb ook gelezen, dat dat niet heeft plaats gevonden. Dat is wel teleurstellend. Ik zou daar graag nadere duiding over willen horen. Ik had gehoopt, dat er gisteren een gesprek zou plaats vinden. Wat ik al eerder zei, dat gesprekken moeizaam verlopen, dat is inmiddels bekend, dat wordt ook van beide kanten aangegeven en bevestigd. Voor de beoogde ontwikkeling zijn toetsingscriteria opgesteld, dat staat ook in de brief van 29 juni. Genoemd worden omgevingsaspecten, ruimtelijk beleid, financiën, mobiliteit. Ik ga er ook van uit, dat hieraan gemeten wordt en dat dat naar ons toe zal komen. Het college is een

locatieonderzoek gestart en het resultaat tot nu toe is dat van de 10 oorspronkelijke locaties, waarvan 5 aangedragen zijn door Viatorem, er na toetsing nog 2 overgebleven zijn, de welbekende Hoeksekade en Bosland. In de brief van 29 juni geeft de gemeente aan, dat er volgens de toetsingscriteria wordt gehandeld. Ja, er is ook extern adviseur ingeschakeld met expertise op het gebied van huisvesting van woonwagens om Fortuyn en zijn mensen te ondersteunen. Op vraag 7, is de commissie van mening dat de voorkeur van het college voor handhaving van het woonwagencentrum op de huidige locatie toegelicht dient te worden? Dan is mijn antwoord: dat antwoord ligt al in de stukken opgesloten. Misschien ben ik dan te rechtlijnig, maar alles overziende, er is geen unanimititeit bij de bewoners, er mag maar 1 WWC in Bergschenhoek zijn, er kan niet vergund worden voor een garagebedrijf op een andere locatie. De voorzitter: Wilt u uw betoog beëindigen? Misschien vraag 8 nog. De heer Van Harn: Ik denk dat vraag 7 en 8 veel overeen hebben. Ik wacht af hoe het college dit proces verder zal brengen. Dank u wel.

De heer Markus, CU: Wij zijn helemaal niet op bezoek geweest. Nee, dat is niet zo. Wij hebben uitstekend gesproken. Als je op die locatie rond loopt, moet ik eerlijk zeggen dat bij mij als gemeenteraadslid toch wel het schaamrood op de kaken is komen te staan, dat we als gemeente zo lang die situatie gehandhaafd hebben. Het gaat mij er niet om een veroorzaker of schuldige aan te wijzen, maar we hadden er met elkaar veel eerder actie op moeten ondernemen. Het siert het college dat ze die actie hebben ondernomen, dat hadden vele colleges voor ons en ook daar waren wij onderdeel van, dat besef ik zeer goed, al moeten doen. Alleen, het is nog niet zulke heel makkelijke materie. Het is hier al vaak langs gekomen. We hebben te maken met bewoners, die het niet met elkaar eens zijn en dan is het altijd lastig om te komen tot een keuze. We gaan het ook niet hebben over een locatie, want om tot een locatiekeuze te komen, hebben we een gedegen onderzoeksrapport nodig, waarin duidelijk onderbouwd staat waarom het college komt met een keuze, maakt niet eens uit welke keuze, als het maar onderbouwd is, want dan kun je op basis van argumenten, dat doen we altijd in deze raad, met elkaar van gedachten wisselen. Ik denk dat als er een prachtig rapport ligt met een goed onderbouwde keuze, dat kan dan ook naar de bewoners en die hebben dan ook waar zij al eerder om gevraagd hebben en dan kunnen we met elkaar in gesprek om te kijken wat zij van de argumenten vinden. Ik denk dat we dan een heel eind met elkaar kunnen opschieten om een keuze te kunnen maken. Heeft die brief van september ons verbaasd? Ja, eigenlijk wel. We hebben de bewoners gesproken, maar ik ken wethouder Fortuyn en het college ook als mensen die zeer voortvarend aan de slag gaan. Ik moet eerlijk zeggen, dat de toon van de brief me verrast heeft. Ik had het niet verwacht. Ik weet best dat als gesprekken lastig gaan, dat je dan wat kort door de bocht kunt zijn. Soms is het handig om met je vuist op tafel te slaan om wat voor elkaar te krijgen, dus in die zin heeft de brief ons wel verbaasd. We hopen dat het college komt met een goed onderbouwde afweging. De kaders, waar om gevraagd wordt, zijn in de brief van juni al geschetst, daarin staat aan welke criteria moet worden voldaan. Als ze nog een criterium missen, beste mensen, de kans hebben we gehad om daar nog wat van te vinden, zeg het nu. Ik denk dat we daarmee een goede keus kunnen maken. Ik ben erg benieuwd naar de visie van de wethouder op dit hele verhaal. Kortom: ja, we zijn verbaasd over de brief en ja, wij verwachten niet meer dan een goed onderbouwd voorstel, waarin verschillende alternatieven tegen elkaar kunnen worden afgewogen. De heer Muis: Ik zou graag van de heer Markus willen weten of hij dan nu nog een rol ziet voor de bewoners in het participatieproces of dat we gewoon zeggen: we wachten met zijn allen rustig af, een aantal maanden, waar het college mee komt? Of vindt de heer Markus dat het misschien verstandig is om bewoners toch nog in een soort participatietraject te betrekken om ze in elk geval mee te nemen in de gedachtevorming van het college hierover? De heer Markus: Het antwoord is wat ons betreft volmondig ja. Als je die stukken toch opstelt, dan kun je er heel goed nog een keer met de bewoners over spreken. Je hoeft elkaar niet te overtuigen van een keus, maar je kan wel de keus toelichten. Dus jazeker. Dat was hem. Dank u wel.

De voorzitter: We hebben alle fracties gehad. Dan is nu het woord aan de wethouder aan mijn linker zijde. Er zijn de nodige vragen aan u gesteld t.a.v. de toon van de brief, wat is de visie, hoe gaat het met de participatie, zomaar een paar items.

Beantwoording college

Wethouder Fortuyn: Dank u wel voor de sprekers over dit dossier dat mij na aan het hart ligt. Dit ligt na aan mijn hart en ik sta hier ook niet vol trots te vertellen, dat we het overleg opgeschort hebben, maar ik ga het wel uitleggen. Als je gaat dansen, heb je 2 mensen nodig. Wat mij zeer doet, is dat er net gezegd is de gemeente niet hoog in het vaandel te hebben m.b.t. participatie. Juist dit dossier, juist dit dossier is vanaf 1969 consequent doorgeschoven. Door het feit dat wij als raad met elkaar besloten hebben om het ABS daar weg te halen, dat we daar ook gelden geïnvesteerd hebben voor renovatie, maar ook de Boslandweg die er naartoe gaat, de focus dat wij het huurcontract hebben opgezegd met Comgoed, al die elementen hebben meegespeeld, dat ik gezegd heb als wethouder: in het college moet een omgevingsvisie ontwikkeld worden, er moet een bestemmingsplan ontwikkeld worden en we willen

regulering en normalisering van de woonsituatie van de bewoners aldaar. Ik wist vanuit die optiek met u de goede discussie aan te gaan. Dat meen ik ook serieus, want het doet me zeer. Want wij hebben hele goede gesprekken gehad met de woonwagengewoners. In principe heb ik ze nog steeds, alleen op een gegeven moment is genoeg genoeg. Dan kom ik even op de vraag: waarom die toonzetting? Als ik zeven maanden namens het college, Pieter van de Stadt is er ook een paar keer bij geweest, consequent geconfronteerd wordt met het wantrouwen. Alles wat we zeggen, alles wat we doen, bevestigen: kunnen we een bevestiging krijgen per mail, binnen 2 dagen. Er worden vragen gesteld, waarvan ik me afvraag: wat wil je daarmee? Het houdt op, het zit alles in de weg. Dat gaat zo maar door, dat gaat 6, 7 maanden zo maar door. Mevrouw Flutsch kan het bevestigen, zij heeft ook nog een bandopname. Van tevoren gevraagd: mag ik deze vergadering opnemen? Mevrouw Nienke Flutsch mag hem afdraaien hier in de raad, ik loop er niet voor weg, maar ik ben ontzettend boos geworden. Als je aan je integriteit komt en aan je wantrouwen 6, 7 maanden lang, kom ik niet verder. Vervolgens heb ik daar de stelling neer gelegd vanaf dag 1: we gaan voor 1 locatie. Dat is zowel aan Viatorum maar ook de overige 3 bewoners die er zitten en een garagebedrijf hebben, die nog wat andere handel hebben, aangegeven: we gaan voor 1 locatie weg. Lansingerland heeft 3 locaties, die kent u allemaal. Er is in de woonvisie ook gekeken, woonwijken moeten ook groei hebben, dat moeten we ook op het woonwagencentrum faciliteren. Maar we hebben wel van meet af aan gezegd: het garagebedrijf en paardenbak zijn losstaande gegevens. Als de Hoeksekaade in beeld komt, kan het in een recreatiegebied mogelijk zijn tegen betaling grond te huren, te kopen of wat dan ook, om een paardenbak te realiseren. Dat is helder. Maar een garagebedrijf komt niet in het recreatiegebied. Als partijen er dan niet uit komen, dan kunt u zeggen: je moet 3 dwingen om weg te gaan, want het staat de omgevingsvisie in de weg. Ook de ontwikkelingen die er nu gaande zijn staat het in de weg. En we komen op dat proces niet verder. Toen hebben wij gezegd, dat heb ik ook een paar keer gezegd: als u de beslissing niet neemt, dan nemen wij als college de beslissing en die beslissing is als volgt: dat wij een onderbouwd, dus ook de locatieonderzoeken, onderbouwd een raadsvoorstel aan u zullen voorleggen en dan kunt u de discussie voeren. Als u besluit om straks twee woonsituaties te creëren, dan is dat aan u. Ik ben bezig met een opdracht om het welzijn van die bewoners absoluut te verhogen, zowel in de omgeving, maar ook in de woonsituatie en de locatie daar. Daar hebben we ook gelden voor over, want ik ben het met u eens: je wilt zo niet wonen. Dat het al vanaf 1969 al zo is, dat vind ik schandalig en ik schaam me ervoor. Dat is het uitgangspunt dat ik heb. Er zijn vragen gesteld, die helemaal terecht zijn. Waarom is de relatie zo verstoord? Ik hoop dat ik met deze beantwoording u heb aangegeven, dat het voor mij genoeg is. Dat zeg ik helemaal niet naar de persoon op zich, maar dit proces. Ik wil nu met u een goed raadsvoorstel voorbereiden en dan hebben we de discussie erover. Tussentijds kan ik niets, kan ik ook niet bewegen, ik kan ook geen toezeggingen doen. Het is nu eenmaal een gegeven, zoals het is. We zullen het baseren op de zorgplicht die we hebben, op de wetgeving die er is met oog voor de mensen die er wonen, maar het is niet zo dat wij de grenzen op gaan zoeken dat meer is dan een gemiddelde inwoner van Lansingerland. Ze zijn inwoner van Lansingerland, we respecteren hun leefomgeving en we respecteren ook de zorgplicht en die wil ik invullen. Maar er worden geen uitzonderingen gemaakt met allerlei vormen, waarvan wij zeggen: dit gaan we ook bij de gemiddelde inwoner niet doen. De heer Muis: Respect voor de daadkracht van de heer Fortuyn, dat hij dit dossier heeft aangepakt. Alleen, ik vraag me af, het eind van het verhaal is dat eigenlijk al die keuze er is, dat we de keuze willen laten vallen op Bosland. Waarom is er dan zo'n enorm lang participatietraject opgetuigd met 11 varianten, en we willen het vooral niet anders doen dan bij andere inwoners, maar dat hebben we toch gedaan en achteraf zeggen: dat hadden we allemaal niet moeten doen, ik ga terug naar het oorspronkelijke verhaal, we handhaven Bosland. Had dan niet die ruimte geboden in een participatietraject, denk ik. Want nu lijkt het willekeurig vanaf de buitenkant. Het lijkt niet of er echt een beweging is gemaakt, die is er ook niet, want het voorstel komt pas over een aantal maanden. Ik ben wel een beetje in verwarring hierdoor. De wethouder loopt nu zelf vast in dat participatieproces, waar teveel ruimte is geboden en nu krijgen we het niet meer terug in de doos. Wethouder Fortuyn: Terug in de doos betekent dus een raadsvoorstel. Wij hebben aan de hand van de wensen vanuit de woonwagengewoners serieus willen kijken welk potentiële locaties er aanwezig zijn. U kunt zich ook voorstellen dat Leeuwenhoekseweg ook een mogelijkheid was, maar het zit te dicht bij een bedrijventerrein. Ik wil in ieder geval 100 meter of 50 meter of 80 meter afstand houden tot de bedrijven daar om een voorbeeld te noemen. Zo is er een aantal andere locaties, denk hier aan Rijkswaterstaat op de Schieweg, die gaat weg, zou ook nog een potentiële locatie zijn. Zo zijn we met elkaar wel bezig geweest. Dat hebben we met plussen en minnen gedaan en ook indicaties erop. Uiteindelijk hebben we er twee. Daar hebben we gewoon het goede gesprek over gehad met de bewoners. Maar wij willen niet naar 2 woonsituaties. Dan kom je op een punt: nu moet je een beslissing nemen, als u hem niet neemt, dat is eigenlijk wat hier gebeurt, ja, dan nemen wij hem als college en dan gaan we naar de raad en als de raad er een ander beeld over heeft, dat kan, maar dan bent u aan zet. De voorzitter: Dat was uw reactie op de eerste termijn. Wethouder Fortuyn: Wat mij betreft wel. Er waren wat vragen gesteld, maar dit wil ik even delen, want dit doet me veel. De voorzitter: Ik begrijp het, ik zie het ook aan uw intonatie.

Tweede termijn

De heer Ruijtenberg, GL: Dank alle collega's en dank ook de wethouder voor zijn gloedvolle, doch iets te emotionele betoog. Als hem iets pijn doet in dit dossier, er is een mooi spreekwoord: vertrouwen komt te voet en gaat te paard. Ik denk dat het belangrijk is voor een bestuurder, van een overheid, om zich zo op te stellen, dat je het vertrouwen wint van je bewoners, want uiteindelijk zit je er voor je bewoners, je zit er niet ter meerdere eer en glorie van jezelf, je zit er niet om vriendjes te maken, dat is mooi meegenomen, maar dat is niet waarvoor je het doet. Je doet het juist om een beslissing te nemen, die in het belang is van alle inwoners of in ieder geval van de meerderheid van de inwoners. Dat de wethouder dit persoonlijk pijn doet, ja, dat is vervelend voor de wethouder, maar dat hoort nu eenmaal bij besturen. Dan over het feit, dat hij heeft gezegd: we hebben besloten om voor 1 locatie te gaan. Dat is prima, dat kan, maar nogmaals wil deze raad in een eventueel raadsbesluit duidelijk onderbouwd zien waarom er gekozen is voor die ene locatie. Waarom een andere locatie, of eventueel een derde locatie, niet tot de mogelijkheden behoort, dat willen we zien, dat willen we onderbouwd zien. Verder zijn wij weldegelijk van mening, dat de burgerparticipatie, dat de gesprekken met de inwoners, gewoon hervat moeten worden. Er zou gisteren een afspraak geweest zijn. Door de gemeente werden daar aanvullende voorwaarden aan gesteld, er moest een agenda gevormd worden, er moest nog iets bij komen, daar is aan voldaan. De heer Blonk: Ik heb een vraag aan de heer Ruijtenberg. Voor hoeveel locaties is hij, is hij voor meer dan 1 locatie voor woonwageneigenaren? De heer Ruijtenberg: Ik ben voor 1 locatie van woonwageneigenaren, alleen, ik wil een keuze hebben gefundeerd op meerdere locatie-opties. Dat kan 1, dat kan 2, dat kan 3 locatie-opties zijn. Er zijn 10 locaties onderzocht, op voorhand zijn er 6 of 7 afgevalen, mijn excuses als ik het niet helemaal precies weet want ik doe het uit mijn hoofd, en er zijn er 3 over gebleven, daarvan zijn er 2 heel erg kansrijk. De ene is de huidige en de andere is Hoeksekade. Ik wil duidelijk hebben waarom de één wel en de ander niet. Ik wil niet geconfronteerd worden met: dit is het, teken bij het kruisje, stikken of slikken, of als jullie het anders willen bij de raad, dan doen jullie het maar anders. Nee, ik wil gedegen weten waarom de keuze is tussen die 2 locaties. De heer Blonk: Ik constateer dat de heer Ruijtenberg zegt: 1 locatie in Bergschenhoek, alleen welke dat moet zijn, daar is hij nog mee bezig. De heer Ruijtenberg: Dat is de juiste constatering van de heer Blonk, inderdaad ja, dat klopt. We willen gewoon 1 locatie. Daarnaast, als er een gesprek wordt geïnitieerd gisteren, dan wil ik klip en klaar weten waarom er toch besloten is door het college om niet naar dat gesprek te gaan, terwijl er ook aanvullende voorwaarden gesteld werden, waar bewoners aan voldaan hebben. Ik vind het geen pas, dat je te elfder ure een afspraak afzegt. Zo ga je niet om met je inwoners, maakt niet uit wie het zijn. De voorzitter: Wilt u het beëindigen, want u zit aan uw tijd. De heer Ruijtenberg: Ik wil niet, maar het zal wel moeten. Maar dan stoppen we ermee. De enige zin die ik nog heb: ik wil de collega's wel bedanken voor de beantwoording. Ik constateer wel, dat de meeste van de coalitiepartijen, moet ik toch helaas zeggen, ik wil er geen oppositie/coalitie spelletje van maken, totaal niet, maar dat die eigenlijk niet echt ingegaan zijn op de vragen, die er gesteld zijn. Ik heb niet echt gehoord of zij ook vinden, ja, de CU heeft het er nadrukkelijk over gehad, dat die participatie hervat moet worden, ik heb de VVD horen zeggen: we zijn er nog niet klaar mee, we willen meer weten over de onderzoeksresultaten. Maar van L3B en CDA heb ik daar te weinig over gehoord. De heer Blonk: Ik ga nog een keer door het stof. De heer Ruijtenberg: We hebben nog ergens een boetekleed in de kast. Daar wil ik het bij laten. De voorzitter: Het boetekleed was al vergeven, volgens mij.

De heer Jumelet, WIJ: Wat de heer Machielse in de eerste termijn aangaf, dat is een beetje de kern van het standpunt van WIJ. Bij de besluitvorming straks in de raad moeten wij een goede afweging kunnen maken. Om toch in herinnering te roepen, ik heb al vaker gezegd, misschien geen goede vergelijking met dit onderwerp, maar bij het Berkelsdijkje de plussen en de minnen en de voorkeursvariant wordt uitgewerkt en de rest wordt met plussen en minnen afgedaan, daar kan je geen eerlijke vergelijking maken en dat geldt ook voor dit onderwerp. Op het moment dat er straks een rapport ligt, waarin de locaties gewaardeerd zijn en je kan een goed vergelijk maken en je wordt er goed in mee genomen met voors en tegens, wat dan de uitkomst is, dat zien we dan wel weer, inhoudelijk. In het kader van besturen, en dat is wat de heer Machielse ook zei: zo kunnen we ook goede besluiten nemen. Dat vind ik de waarde van een raadsvoorstel, dat dat gebeurt. Ik hoorde de wethouder dat een beetje aangeven, dat hij dat voornemens was. Misschien is de wens de vader van de gedachte, maar wellicht kan hij dat bevestigen. Wat de uitkomst kan zijn. Waar we ook aan hechten, is dat met name de gesprekken met de bewoners in aanloop straks naar besluitvorming, dat dat weer opgestart wordt. Stel dat het door gaat zoals het nu gaat en de communicatie is stil gelegd en er ligt straks een raadsvoorstel, dan zit de tribune weer vol en weten we precies hoe het gaat. Veel mensen gaan dan gefrustreerd naar huis en dat is iets wat we natuurlijk niet willen. We doen het niet voor onszelf, we doen het voor de bewoners. Dat betekent ook, en dat ben ik het ook eens met de wethouder, we hebben best gevoel bij dit dossier en dat betekent voor ons ook, dat we serieus het gesprek aan moeten. Dan moet je soms over je schaduw heen stappen en dat geldt voor beide kanten, dat je over je schaduw heen moet stappen, om dat gesprek weer op een goede manier vlot te trekken. De voorzitter: Meneer Jumelet. De heer Jumelet: Ja, ik weet het, ik

sta dik in het rood, maar ik wil nog 2 zinnen toevoegen. We hebben het natuurlijk continu over die 9 bewoners. De oproep die meneer Blonk deed over de 3 bewoners. Weet je, je kan ergens tegen zijn of niet willen, maar het is van waarde om dat gesprek aan te gaan en ook duidelijkheid te geven wat de bezwaren zijn voor zover die nog niet duidelijk zijn. Misschien dat de wethouder daar op in kan gaan. Ook de oproep aan die 3 bewoners: ga alsjeblieft aan tafel zitten bij de wethouder met die 9 andere bewoners om dat gesprek te hebben, want linksom om rechtsom, er gaat een besluit vallen, welk besluit het ook zal zijn. Je wilt eigenlijk dat er 12 bewoners zijn, die zeggen: een goed besluit, daar kunnen we mee voort. Wat dat besluit zal zijn, dat zien we dan wel weer. Maar wij hechten ook heel veel waarde aan het weer op gang krijgen van het goede gesprek tussen het college en de bewoners. De voorzitter: Communicatie.

De heer Muis, D66: Ja, communicatie is hier essentieel. Allereerst dank aan alle fracties voor hun visie. Ik hoor en voel dat bijna alle fracties op zoek zijn en behoefte hebben aan een goede onderbouwing. Alleen, ik denk, de wethouder gehoord hebbende, dat dat niet gaat gebeuren zoals het er nu voor staat. Als een argument is: er zijn 3 mensen tegen en daarom blijven we op Bosland. Dan heeft de onderbouwing van Hoeksekade helemaal geen enkele zin. Het heeft alleen maar zin om die participatie weer op te pakken, met die 3 bewoners in gesprek te gaan en ervoor te zorgen dat ze ook kunnen wegen en voelen wat voor hen het beste is. Dan kan er nog steeds uit komen, dat ze willen blijven, maar het zou zomaar kunnen, dat ze dan wel op één lijn komen. Alleen, als je nu zegt: we stoppen de participatie, het college maakt een voorstel, ja, dan weet ik al hoe het af gaat lopen. Dan is het enige argument: niet iedereen is voor, 3 zijn er tegen, dus we blijven op Bosland. Dan kunnen wij met zijn allen gaan zitten dimdammen over alle plussen en minnen, maar dan wordt het toch het collegevoorstel. Dan heb ik er nu al bij voorbaat een heel onbevredigend gevoel bij, dat we dat hebben laten gebeuren. Het is echt een oproep: start die participatie weer, ga met die 3 bewoners in gesprek en zorg ervoor dat ze snappen wat ze kiezen. Ik heb nu sterk het idee, dat dat niet het geval is. De heer Blonk: Prima, terecht, dat hij zegt: ga met die 3 mensen in gesprek. Ik dacht dat dat al gebeurd was, maar dat weet ik niet, maar terecht dat u dat zegt. Maar stel dat zij zeggen: wij willen gewoon hier blijven. Dat betekent dat de locatie Bosland gehandhaafd blijft voor alle 9. Dat is wat u zegt? De heer Muis: Ik zeg het omgekeerde. Ik zeg dat als er niets gebeurt met die 3 bewoners, dat ze dan sowieso op Bosland blijven. Er moet gewoon een voorstel liggen dat bewoners, maar ook wij, kunnen beoordelen. Wat er dan uit komt, komt er uit. Ik heb al in de eerste termijn gezegd: ik heb geen voorkeur. Maar dat is wel mijn volgende vraag aan de heer Fortuyn, die heb ik ook gesteld aan insprekerster: hoe kan het zo zijn, dat het college zegt dat Bosland het meest tegemoet komt aan de wensen van de bewoners, terwijl de meerderheid van de bewoners zegt: we hebben voorkeur voor Hoeksekade? De heer Blonk: Ik kom terug op mijn interruptie. Stel nou, dat die 3 bewoners, die geven beargumenteerd aan waarom ze op Bosland willen blijven. Dan betekent dat ook voor u, dat de locatie Bosland gehandhaafd wordt en die andere locatie niet in orde is? De heer Muis: Ik ga niet in op stel-dat-vragen, want ik wil eerst weten hoe het ervoor ligt, wat mensen ervan vinden. Op basis daarvan kunnen wij een besluit nemen. Ik kan hier nu niets over zeggen, want ik weet niet hoe de participatie vorm gegeven wordt. De heer Markus: Ik snap wel wat de heer Muis zegt over die 3 bewoners. Ik heb begrepen, dat ze bij alle gesprekken aan tafel hebben gezeten. Je kan niemand dwingen om iets te zeggen. Ik snap wel wat u zegt, maar ik worstel er wel een beetje mee, want als bewoners helemaal niet mee willen denken en het allemaal wel prima vinden, dan zijn zowel Viatorum als het college uitgepraat letterlijk, want er wordt niets gezegd. Waar stopt dan de participatie van die 3 bewoners? Voor een dans heb je er twee nodig, als er 1 stil blijft zitten en niets zegt, dan wordt het natuurlijk heel lastig. Waar stopt die participatie vanuit de gemeente, zoals u dat zegt, zou moeten plegen? De heer Muis: Volgens mij stopt die nog niet. Er moet nog steeds op worden ingezet. En je moet er achter komen: wat zit er werkelijk achter die stellingname dat ze willen blijven op Bosland. Misschien is het allemaal onderzocht, ik ben niet bij die gesprekken, dus ik weet het niet, maar ik voel ook vanuit insprekers, 75% van de bewoners, die zeggen: wij kunnen het al niet goed vergelijken. Dat zijn mensen die dag in dag uit hiermee bezig zijn, in gesprek zijn. Die kunnen het al niet beoordelen, laat staan die 3 die erbij hangen. Volgens mij is er gewoon meer nodig. Ik hoop dat de wethouder daar echt toch nog een poging voor wil doen en duidelijke afspraken wil maken met de vereniging op welke manier dat dan wel of niet kan. Maar vanuit de gemeente eenzijdig het contact afbreken en de manier waarop, dan heeft het geen zin dat wij hier over een aantal maanden met elkaar over dat besluit gaan oordelen. Maak er een hamerstuk van, dan ben ik er ook klaar mee. Dank u wel.

De heer Xhemaili, PvdA: Ik onderschrijf de woorden van de heer Muis, die hij zojuist heeft geuit. Voor de PvdA is het belangrijk dat bewoners van het woonwagenterrein in gesprek blijven met ons college en dat eerlijk en open samen aan een oplossing wordt gewerkt. Als gemeenteraad zouden we graag op de hoogte daarvan willen blijven als de gesprekken op gang komen, hoe dat verloopt en wat de resultaten zijn. We moeten op basis van duidelijke informatie kunnen inschatten. De heer Markus: Die tussenzinnetjes over hoe het loopt vind ik levensgevaarlijk. Wilt u na elk gesprek dat heeft plaats gevonden dat de wethouder een brief stuurt m.b.t. hoe dat verlopen is? Volgens mij moeten we dat met

elkaar niet willen. Bedoelt u dat? Of wilt u gewoon als het raadsvoorstel voor ligt, dat er bij het kopje burgerparticipatie keurig staat wat er allemaal gebeurd is. De heer Xhemaili: Gedurende het proces kan de wethouder ook toelichten hoe het gaat. Hoeft niet in een wekelijks brief te zijn, maar gewoon toelichten hoe het gaat en wat er speelt. Ik ga door met mijn betoog. De heer Machielse: Ik ben toch getriggert. De heer Muis zegt net: ik wil hier niet over een X-aantal maanden staan met een voorstel dat toch een hamerstuk wordt, omdat we het eigenlijk niet kunnen beoordelen. En ik hoor de heer Xhemaili zeggen: ik hoef het niet wekelijks, maar ik wil gewoon bijgepraat worden. Ergens daar tussenin ligt de werkelijkheid voor meneer Xhemaili. Wat wilt u nou? Kan meneer Xhemaili aangeven wat hij dan wil van de wethouder en waar het voor hem voldoende is qua informatievoorziening en betrokkenheid bij het traject? Ik wil voorkomen dat we hier over een paar maanden zitten en dat u zegt: het was teveel, het was te weinig, het was er niet, het was er wel. De heer Xhemaili: Wat ik wil van de wethouder, is dat het gesprek wordt gestart en dat dat in vertrouwen moet worden voort gezet. Dat dat gesprek gewoon goed gaat, duidelijk met elkaar het gesprek aangaan over wat de wensen zijn van de bewoners. De heer Machielse: Dat begrijp ik van de heer Xhemaili, dus ik ga proberen mijn vraag te herformuleren. Meneer Xhemaili gaf aan op de hoogte gehouden te willen worden door het college over de voortgang in dat proces. Toen zei de heer Xhemaili: dat hoeft niet wekelijks, maar ik wil bij worden gepraat. Waar bent u naar op zoek? Wilt u het bij de actualiteiten van het college hebben, wilt u een brief iedere maand? Wat wilt u om ervoor te zorgen, dat het voor u voldoende is in het proces? De heer Xhemaili: Actualiteiten is een goede oplossing, dat je dan weet wat er speelt. De heer Machielse: Dan is mijn vraag of meneer Xhemaili weet dat ik dat geen goed idee vind. De heer Xhemaili: Dat kan, dan ga ik door. Op basis van duidelijke informatie kunnen we inschatten of het raadsvoorstel dat het college heeft voorbereid ook voldoende aansluit bij de wensen en belangen van de bewoners. Onze fractie vindt het belangrijk dat beide locaties Bosland en Hoeksekade worden onderzocht in een locatieonderzoek. Uit gesprekken met Viatozem hebben wij vernomen, dat de Hoeksekade als een aantrekkelijke locatie wordt gezien voor hen. We willen dus een vergelijking tussen beide locaties terug zien in de onderbouwing van het raadsvoorstel over de locaties. Dat is er nu dus niet. Er wordt nu gezegd: we gaan voor Bosland, zonder echt duidelijke onderbouwing. De volgende zinsnede uit de brief van 10 september van het college aan Viatozem vinden wij dus ook ongewenst. Omdat de locatie Bosland de meeste mogelijkheden biedt om tegemoet te komen aan de wensen van alle inwoners bereidt het college een raadsadvies voor om de woonwagenlocatie op de huidige plaats Bosland te houden. Dat klopt volgens mij niet, want we hebben geen goede keus kunnen maken d.m.v. een onderzoek naar beide locaties. Je kan niet zeggen dat alle bewoners van het woonwagencentrum dat willen. Daar willen wij iets in veranderd zien worden. Dank u wel.

De heer Blonk, L3B: Na het goede betoog van de wethouder, en dat mag wat mij betreft best emotioneel zijn, heb ik geen verdere woordvoering nodig. We wachten het raadsvoorstel af. Dank u wel.

De heer Machielse, VVD: Weet u, de vraag, die ik in de eerste termijn stelde, is beantwoord. Het college heeft duidelijk aangegeven: wij willen toewerken naar een raadsvoorstel en dat moet door de commissie en daarna door de raad op zijn merites beoordeeld worden. Dus daarmee is mijn vraag beantwoord. Het enige wat wij moeten doen als commissie is ons goed laten informeren door de bewoners, door alle 12, en uiteindelijk een afweging maken van de belangen en gewoon beslissen. Er zijn 9 bewoners lid van Viatozem en 3 bewoners geen lid van Viatozem. De heer Jumelet: Dat het via de commissie naar de raad gaat, dat is natuurlijk vrij gebruikelijk in deze raad. Wellicht kunt u dan ook nog even antwoord geven op vraag 8. Wilt u dan bij het raadsvoorstel of onderliggende stukken een goed vergelijk hebben tussen die locaties, zodat u ook tot een gewogen oordeel kunt komen? Of zegt: het voorstel van het college en daarmee schluss? De heer Machielse: Volgens mij heb ik die vraag in de eerste termijn al beantwoord. Dat is nog steeds ja. Maar ik vind wel: we moeten als commissie wel realistisch zijn. We kunnen het college nu op pad sturen met de opdracht om met een unaniem voorstel te komen waar alle 12 de bewoners het mee eens zijn, en ik wil die deur zeker niet dichtslaan, maar uit mijn eigen gesprekken met de bewoners zie ik dat niet als de meest haalbare kaart. Dus kom ik terug op mijn inbreng in de eerste termijn: we zullen een keuze moeten maken met elkaar. De enige stap om daar te komen is een raadsvoorstel van het college met inderdaad de juiste onderbouwing daarbij, maar dat vertrouw ik de heer Fortuyn volledig toe. Dan komen we erover te spreken. Daar wil ik het eigenlijk nu bij laten. Dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: Ik heb niet veel toe te voegen aan mijn eerste termijn. Maar ik zou wel graag van de wethouder willen horen of hij, zoals ook in de brief van 10 september gezegd wordt en gesteld wordt, dat ze graag in gesprek blijven met Viatozem. Dat is dus gisteren blijkbaar niet gelukt, waarom is voor mij nog steeds onduidelijk. Of de wethouder voornemens is om wel in gesprek te blijven en of er ook al een nieuwe datum gepland staat. Dat was het.

De heer Markus, CU: Wij werken in deze raad met het welbekende BOB-model. In die zin kan het college het ons heel makkelijk maken. Als er een keurige beeldvorming wordt gedaan, dan is onze

oordeelsvorming heel makkelijk, hoop ik dan. Als alles op tafel ligt, is het ook makkelijker om met elkaar tot een oordeel te komen. Daar horen criteria bij, die de heer Van Harn in zijn eerste termijn heeft genoemd, maar daar hoort ook bij, dat je als raad wilt weten hoe de bewoners erin staan. Nogmaals, het hoeft echt geen unaniem besluit te zijn, maar je wilt er wel beeld en geluid bij hebben. Natuurlijk kunnen we dat voor een deel zelf ophalen, die taak nemen we zeker op ons, maar ik hoop echt en die oproep deed de heer Jumelet ook, dat beide partijen, 3 partijen in dit geval, over hun schaduw heen stappen en nog een keer een poging met elkaar doen onder het genot van een lekker kopje koffie en een goed stuk gebak, om dan toch een keer met elkaar te bekijken of die alternatieven, die er liggen, om de gegevens nog een keer goed met elkaar door te nemen, zodat die informatie van de bewoners ook mee genomen kan worden in de stukken, die onze kant op komen. Volgens mij hebben we dan alle instrumenten in handen om in een zeer soepele vergadering met alleen maar groene getallen om tot een oordeel te komen. Dat is mijn wens. Ik ben ook benieuwd wat de wethouder daarvan vindt. Dank u wel.

De voorzitter: Er is een aantal vragen gesteld. Waarom deze locatie? En de gesprekken, gaan die weer hersteld worden? Gaan wij over onze schaduw heen stappen?

Beantwoording college

Wethouder Fortuyn: Ik weet niet bij welke ik moet beginnen, maar de kern van de zaak is gewoon, de locatie is niet zozeer een kwaliteitskeuze, het is feitelijk een keuze omdat we maar 1 centrum willen hebben. Dat ene centrum heeft een paardenbak en een garagebedrijf. Er is een aantal bewoners die niet hun woonsituatie gekoppeld met hun werk willen verbreken. Dat is het hele simpele verhaal. Als wij het over afwegingen hebben en kwaliteit en dat soort dingen. De heer Ruijtenberg: Ik heb insprekerster horen zeggen, dat die vereisten, dat en de paardenbak en het garagebedrijf en het woongedeelte, niet bij elkaar gekoppeld hoeft te zijn. Die hindernis zou weggehaald kunnen worden door elders te wonen en de paardenbak en de garage op een andere locatie te hebben. Wethouder Fortuyn: Mijn beleving en niet alleen beleving, maar ook wat we met elkaar besproken hebben de afgelopen 7, 8 maanden was dat onbespreekbaar. Als u dit gehoord hebt, gaan we de tweede fase in. Er is een vraag gesteld door de heer Van Harn, wilt u het gesprek aangaan: het gesprek is inderdaad op wethoudersniveau gestopt om twee redenen. A. we kunnen over de inhoud nog niet echt spreken omdat we de locatie nog niet hebben, want dat beperkt je natuurlijk. En 2. Het gesprek wil ik best hebben, want ik ben nog steeds door die mensen uitgenodigd om koffie te drinken en dat ga ik ook nog steeds een keer doen. Wat dat betreft hebben we ook geen relatie van elkaar de hersenen inslaan, zo is het zeker niet. Alleen, we hebben een meningsverschil over hoe we het invullen. Uiteindelijk komen wij als raad met een voorstel naar u, zoals meneer Machielse dat zojuist heeft aangegeven. Het is aan uw raad om daar eventueel een andere keuze in te maken. Ik heb het net door gekregen, rond 25 oktober, ga ik weer een kopje koffie drinken en kijken waar we het over hebben met elkaar en hoe we dat verder gaan aanvliezen. Ik heb u ook gehoord, maar uiteindelijk is de bottomline: als die 3 en 9 niet tot overeenstemming komen en de 3 willen blijven wonen op de locatie waar ze nu zitten, dan is de afweging vrij simpel. Bent u bereid om 2 centra te creëren? Je kan ook zeggen: het is geen centrum. Ze willen daar wonen en werken gaan combineren, dat betekent dat de omgevingsvisie aangepast moet worden, dat het ook invloed heeft op het bestemmingsplan, dat moet allemaal opnieuw gebeuren, want Bosland krijgt een nieuwe omgevingsvisie. Dat leggen we allemaal voor aan u en dan krijgen we het goede gesprek. Ik hoop, en ik spreek het nadrukkelijk uit, ook aan u Nienke en Ellie, laten we wel beginnen. U weet waar ik ontzettend boos om ben geworden, dat wantrouwen moet weg. We staan er open en eerlijk in. Daar waar we kunnen helpen, gaan we dat doen, maar wel binnen de kaders, die we ook als raad hier stellen. Hier wilde ik het bij laten.

De voorzitter: Ik zie verder geen interruptie, dan beëindig ik dit besprekspunt. Wij zijn in afwachting van de stukken voor de commissie. Wordt vervolgd.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

6.a Vaststelling bestemmingsplan Oudeland 2020 - Wonen

Mevrouw Zwinkels, L3B: Bij het lezen van de stukken van dit agendapunt werd ik getriggerd door de ingediende zienswijze. Het betreft een extra bestemming gezinshuis op één van de 4 bouwkavels aan de Zuidersingel. Een gezinshuis waar uit huis geplaatste kinderen en jongeren met gedragsproblematiek in een huiselijke sfeer kunnen wonen. De geplande goothoogte zou te hoog zijn. Verder gaat het over extra verkeer. De reclamant heeft niet aangegeven noch onderzocht wat de gevolgen kunnen zijn voor de directe omgeving. Er bleven bij mij wat vragen over, die ik gesteld heb en die nu aan de stukken zijn toegevoegd. Duidelijk is dat de aanvraag niet inzichtelijk is om te honoreren. Echter, dat er een gebrek is aan opvang voor kinderen en jongeren die in moeilijkheden verkeren is duidelijk, niet alleen hier in Lansingerland, maar ook landelijk. Ik haal even het laatste stukje aan van de beantwoording van de

zienswijze. De gemeente staat in het algemeen open voor dergelijke initiatieven, deze worden per situatie beoordeeld en indien wenselijk mogelijk gemaakt in een bestemmingsplan of door middel van omgevingsvergunning. Tot zover. In de nota zienswijzen staat dat er contacten worden gelegd tussen de reclamant en het sociaal domein om de wenselijkheid en verdere uitwerking van ideeën te bespreken. Kunnen de betrokken wethouders c.q. het college toezeggen, dat dit ook werkelijk gaat gebeuren? Dank u.

De heer Kampinga, VVD: Tot nu toe heb ik te maken gehad met bestemmingsplannen Oudeland als het om bedrijven ging, dat was ook heel mooi, maar nu hebben we het over de linten aan de buitenkant, Molenweg en Zuidersingel. Ik kan me grotendeels aansluiten bij mevrouw Zwinkels overigens. De conclusie is dan, wat de VVD betreft, dat dit een hamerstuk is, maar dat we het wel belangrijk vinden dat er goed gekeken wordt naar het gezinshuis. Dat het nu niet past, dat begrijpen we, om een aantal redenen is het niet verstandig, maar dat je naar een alternatief zou moeten gaan kijken, lijkt ons een goede zaak. Dank u wel.

De heer Van der Stelt, CDA: Een helder verhaal. Logisch dat dit voorstel er ligt om tot nadere splitsing te komen om zo de linten van de juiste juridische kaders te voorzien, met name ook de actuele kaders. In aansluiting op vorige spreker kan dit ook wat ons betreft als hamerstuk naar de raad.

De heer Alsemgeest, WIJ: Ook wat ons betreft, onze fractie, zou dit gewoon een hamerstuk kunnen zijn. We hebben de stukken gelezen. De zienswijzen hebben we even bekeken. Ik denk dat de beantwoording van de gemeente daarin duidelijk was, waarom niet. Ook nog even de vragen van mevrouw Zwinkels daarbij genomen. Ja, voor ons is dit gewoon een hamerstuk. Ik neem aan, dat als we later nog iets van zo'n huis willen, dat dat nog wel mogelijk gemaakt kan worden d.m.v. een postzegelbestemmingsplan of iets dergelijks. Dank u wel.

De heer Hofman, CU: Ook wat de CU betreft is dit voorstel een hamerstuk. Met betrekking tot de zienswijze zou ik eigenlijk een compliment willen uitdelen aan de gemeente, want een dergelijke zienswijze in het verleden werd uitsluitend met een één woordig antwoord beantwoord, namelijk nee. Ik zie hierin wel een heel goede toenadering, dat er ook bij zienswijzen waarop niet kan worden ingegaan toch goed geacteerd wordt richting de persoon, die de zienswijze heeft ingediend. Dat vind ik een goede zaak. Dank u wel.

De heer Van der Stad, D66: Voor D66 is dit ook een hamerstuk. We vinden het erg plezierig dat de gemeente actief contact legt met reclamant 1 om de wenselijkheid en verdere uitwerking van het gezinshuis te bespreken.

De heer Duk, GL: Meestal ben ik nogal dwars, maar ik moet me helaas aansluiten bij de rest van de raad. Dit is ook voor ons een hamerstuk.

De heer Xhemaili, PvdA: Voor ons ook een hamerstuk. Ik heb geen gekke dingen gezien, dank u wel.

Mevrouw Zwinkels, L3B: Het is voor ons ook een hamerstuk, maar ik vraag alleen even de toezegging.

Beantwoording college

Wethouder Van den Beukel: Dank, geachte leden van de raad. Dit is misschien een gewoon bestemmingsplan en tegelijkertijd zijn er veel volksvertegenwoordigende organen, die gewone bestemmingsplannen of gewone wetgeving minder aandacht geven dan u. Wat dat betreft wel waardering, ook vanuit het college, dat u de tijd heeft genomen, ook mevrouw Zwinkels specifiek, om toch hier echt goed naar te kijken, goede vragen te stellen en samen verder te komen, want dat is wel één van de kerntaken van de gemeente om in dit soort ogenschijnlijk saaie plannen goede uitvoering te geven. Dus ook dank aan de heer Hofman voor zijn waardering voor de zienswijzen, want inderdaad, daar willen we heel zorgvuldig mee omgaan als college. Achter een zienswijze gaat vaak een vraag of een zorg schuil en daar gaan we op door. Dat doen we niet af, maar daar gaan we op door. Ter inleiding, de reden dat ik hier sta namens het college en niet collega Arends, is dat mevrouw Arends daar in die contreien woont en daarom mij verzocht heeft dit bestemmingsplan voor mijn rekening te nemen, hoewel ruimtelijke ordening natuurlijk haar portefeuille is. Een andere reden waarom ik het redelijk graag deed, is dat mijn oom Anne daar een tuinbouwbedrijf had en daar zijn nu allerlei florerende andere bedrijven gevestigd, maar ik voelde wel enige affiniteit met die streken. Bij de borrel kunnen we daar verder op door gaan, maar ik zal het nu wat korter houden. Bij de raad, waar het hopelijk een hamerstuk zou worden. De enige vraag, die ik te beantwoorden heb is over het gezinshuis. Vorige week heeft het gesprek plaats gevonden, kan ik u zeggen, tussen medewerkers en de initiatiefnemer. We waarderen het

initiatief zeer, omdat er een tekort is aan dat soort plekken, dus het is fijn dat mensen het initiatief nemen om een gezinshuis te starten en daar actief het gesprek over zoeken met de gemeente. Het is een goed gesprek geweest, heb ik begrepen. Het werkt feitelijk zo, dat de gemeenschappelijke regeling Rijnmond dat type faciliteiten inkoopt. Het klinkt een beetje vervelend, gezinshuizen inkopen, maar dat is nou eenmaal hoe het georganiseerd is in het goede vaderland. Er is dus een gesprek geweest en vervolgens is er contact gelegd met de GRJR om daar het gesprek op gang te brengen. Dus dat ziet er vooralsnog positief uit, alleen zijn er nog heel veel stappen te zetten en is het vooral aan de initiatiefnemers om daar de volgende stap in te zetten, maar we faciliteren dat waar mogelijk. Ik denk dat ik daarmee de vragen heb beantwoord. Tot zover.

Tweede termijn

Mevrouw Zwinkels, L3B: Het is een hamerstuk en ik wil de wethouder bedanken. Fijn om te horen, dat er een gesprek geweest is.

De heer Kampinga, VVD: Heb ik het goed begrepen, is het op een andere locatie eventueel? Of op die locatie alsnog dat gezinshuis?

Wethouder Van den Beukel: De heer Kampinga vraagt naar locaties, maar dat is te vroeg. De reden waarom we het niet konden inpassen, is dat de initiatiefnemers daar geen kavel hebben specifiek. Het is lastig om een kavel te bemachtigen van een zeker formaat, zeker als je het betaalbaar wilt hebben in Lansingerland. Maar waar het ook zou landen, of het nou aan de Zuidering is of elders of misschien in een andere gemeente, we staan er zeer voor open en we juichen het initiatief zeer toe.

De voorzitter: Het e.e.a. gehoord hebbend is dit een hamerstuk voor de raad. Dank u.

7a. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: We hebben een overzicht gehad. Is er aanleiding om er nog iets over te weten? Linksom, rechtsom, niemand? Mooi. Andere items vanuit het college? Ik kijk naar mijn linker buurman, ik kijk naar mijn rechter buurman. Nou, dat gaat dan snel.

7b. Actualiteiten uit de commissie

De voorzitter: Ook niet?

7c. Verbonden partijen

De voorzitter: Het is natuurlijk net vakantie geweest. De vorige keer hebben we het erover gehad.

8. Rondvraag en sluiting

De heer Hofman, CU: Onze rondvraag is de volgende. De straatverlichting langs de Rubenslaan en de Orteliusdreef in Bergschenhoek is recent vervangen. Het gevolg is dat er veel fellere oranje gekleurde verlichting is dan voorheen, wat tot klachten leidt. Onze vraag: wat is de reden voor de wijziging in lichtintensiteit en kleur van de straatverlichting? Is het resultaat wenselijk? Wethouder Fortuyn: De vraag van de heer Hofman is een interessante, ik vond hem eigenlijk ook wel bijzonder. Ja, opeens oranje verlichting, dan denk je: wat krijgen we nou? Wat is de reden daarvan? Ik heb er navraag naar gedaan, want het was mij ook niet helemaal helder. In de wijk Oosteindseakkers is de openbare verlichting vervangen. Dat had alles te maken met de uitval, het is ouderdom, we zijn bezig met LED-verlichting, we zijn aan het moderniseren en aanpassen ook in het kader van duurzaamheid. Als wij veranderingen aanbrengen, dan doen we ook een onderzoek naar fauna en flora, dat moet u zeker aanspreken. Wat blijkt nou? In het onderzoek is vastgesteld, dat er langs de Rubenslaan en Orteliusdreef vleermuizen zijn. Zo leren we nog eens wat, dat was mij ook niet helemaal helder. Maar vleermuizen. Even serieus. Op zich is dat heel prima, maar witte verlichting is daar niet heel erg handig om te plaatsen. Dan komt er inderdaad een ander type verlichting, zoals dat nu geïnstalleerd is. Omdat het anders licht is, kan je het ook anders ervaren. Dat kan een belevingsfactor zijn. Maar wij zijn ook wel aan het kijken of we wat met dimmen zouden kunnen doen, zodat we het later in de avond wat kunnen dimmen. Aan de andere kant: we moeten er ook wel voor zorgen dat de veiligheid en de verlichting wel de functie heeft die het moet vervullen, namelijk in ieder geval de voetgangers en fietsers voldoende licht te verstrekken om veilig over het pad te kunnen verplaatsen. Bovendien, als je heel erg gaat dimmen, moet je er lantaarnpalen bij zetten. Wat we wel gaan doen, is dat wij met de bewoners in overleg gaan. Wij gaan met de bewoners kijken in de avonduren: hoe wordt dit ervaren, is het nou ook zo, zodat we er zelf ook een beetje gevoel bij krijgen. Dus het krijgt een vervolg, meneer Hofman. Goede vraag. Voor mij was het ook een eyeopener om hier bij stil te staan.

De heer Van Harn, CDA: Op 8 juli j.l. heeft de secretaris van de stichting Winkelpromenade Berkel zijn verbazing geuit over de aanvraag van een wijziging omgevingsvergunning van de bestemming bedrijfspand Terpstraat 16 te Berkel. De aanvraag betrof de wijziging van een telefooncentrale tot het ombouwen van een kinderdagverblijf. De geuite zorgen hebben alles te maken met een tekort aan parkeerplaatsen in Berkel centrum oost. Er is sprake van geweest, dat de gemeente het KPN-gebouw zou aankopen, zodat er een andere indeling van het gebied mogelijk is en er veel meer parkeerplaatsen gerealiseerd zouden kunnen worden. Vraag: kunt u ons aangeven wat de stand van zaken is m.b.t. de aanvraag van de omgevingsvergunning wijziging? Is de gemeente momenteel in onderhandeling of heeft zij het voornemen tot onderhandelen om het KPN-gebouw te verwerven? Dank u wel. Wethouder Fortuyn: Ik doe de beantwoording namens mijn collega wethouder mevrouw Arends. Om voor die ene rondvraag hier heel de avond te zijn, hoewel het best interessant is, maar ik heb gezegd: ik neem die vraag wel over van je, want ik kan er een goed antwoord op geven. Uw eerste vraag ging over de stand van zaken m.b.t. de aanvraag omgevingsvergunning. Daar kan ik u op antwoorden: deze aanvraag is geweigerd en deze is op 27 september verzonden. Op 6 oktober 2021 wordt dit besluit gepubliceerd. Dat is de eerste vraag. De tweede vraag gaat over: zijn wij van zins, de gemeenteraad, want u bent budgetgerechtigd, of wij in onderhandeling zijn. Ja, wij zijn in onderhandeling. Die onderhandeling moet wel gebaseerd zijn op marktconforme prijzen. De eigenaar en de gemeente zijn overeen gekomen hier beide een taxateur op te zetten om zo tot een prijsbemiddeling te komen, zodat we in ieder geval een marktconforme prijs aan u kunnen voorleggen, want u moet het accorderen. Wij willen daarmee niet het risico lopen om tegen een andere prijs dit aan te schaffen. We moeten met marktconformiteit er rekening mee houden dat we hieraan voldoen. Ik denk dat u tevreden kunt zijn met de beantwoording. De heer Van Harn: Dat ben ik helemaal. Dank u wel.

Mevrouw Zwinkels, L3B: Ik weet niet of dit voor wethouder Fortuyn is. Ik denk Van den Beukel, het gaat een beetje over Wilderszijde. Zijn er al plannen met de oude school van Wolfert naast het gemeentehuis? Heeft het college nagedacht over een tijdelijke bestemming, zoals huizen voor starters, tiny appartementen of voor mensen die door echtscheiding tijdelijk geen dak boven hun hoofd hebben. Beide bestemmingen voor een bepaalde tijdsduur. Wethouder Van den Beukel: Een goede vraag, dank u wel, mevrouw Zwinkels. Dit is een vraag met een paar aspecten en een paar kanten. Het gaat een beetje over school, een beetje over wonen en ook een beetje over Wilderszijde. De reden dat ik de vraag beantwoord is dat het gaat over grond die onderdeel uitmaakt van het ontwerp bestemmingsplan Wilderszijde en die uiteindelijk daarvoor ook ingezet zal moeten worden, willen we Wilderszijde realiseren zoals we dat voor ons zien. Dat betekent dat uiteindelijk voor medio 2024, zoals het nu lijkt, de tijdelijke locatie opgeruimd zal moeten zijn. Dat bemoeilijkt de mogelijkheid voor bijvoorbeeld tijdelijke huisvesting, waar normaal gesproken een termijn van 10 jaar geldt als redelijk om uit de kosten te komen. Dus we staan open voor diverse soorten ontwikkelingen, maar er zijn beperkingen omdat de ontwikkeling van Wilderszijde wel voortgang moet kunnen krijgen. Er is een verzoek binnen gekomen bij de gemeente om medewerking te verlenen, voor zover de gemeente daarin een rol heeft, want het noodgebouw is eigendom van de school, om medewerking te verlenen aan het toestaan van een tijdelijke school met een regiofunctie, die tijdelijk onderdak nodig heeft. Dat zou prima zijn wat de gemeente betreft, dat is ook bekend bij de initiatiefnemer, mits we wel Wilderszijde kunnen realiseren, zoals wij het als college en u als raad dat voor ons zien.

De heer Markus, CU: Wij zijn benaderd door bewoners rond de Leeweg, want daar waren mannen wat paaltjes aan het slaan in het gras van de dijk. Bij navraag leek het te gaan om mensen van de provincie, die daar paaltjes aan het uitzetten waren voor een tunnel. Dat is niet een tunnel zoals bij de Klapwijkseweg, maar tussen de 2 rotondes in, dus halverwege en dat zou dan de 2 fietspaden die aan de Klapwijkseweg liggen aan elkaar moeten laten sluiten. Het staat ook in het bestemmingsplan, dus in die zin is het niet helemaal verrassend, maar voor ons als fractie, maar ook voor omwonenden was het wel verrassend dat daar iets van een tunnel ging komen, want wij waren daar niet van op de hoogte. De vraag is even of het klopt, dat daar inderdaad een tunnel gerealiseerd gaat worden. Zo ja, wie er dan verantwoordelijk is voor de aanleg van die tunnel. En wie is er verantwoordelijk voor communicatie richting omwonenden? Ik kan me voorstellen, dat als mensen oranje paaltjes in de grond gaan slaan, dat mensen graag willen weten hoe dat zit. Dank u wel. Wethouder Fortuyn: Ik meen dat we het al eens eerder over een fietstunnel gehad hebben en dat met name de PvdA er nogal een groot voorstander van was. Ik was even in verwarring, we gaan het niet over de Gerard Bovens-passage hebben, want we hadden al een naam bedacht voor de tunnel. We weten dat er een wens is op die locatie, maar er zijn geen concrete plannen voor. Wij kennen het niet, de afdeling beleid kent het niet. Ik weet niet wie daar paaltjes slaat, ik heb geen flauw idee. Wij hebben er geen opdracht toe gegeven, wij hebben er ook geen plannen toe. We weten wel dat de wens bestaat. De heer Markus: Dit wordt een vreemde situatie, het mysterie van de Leeweg. De omwonenden hebben het nagevraagd en ze zeiden dat het mensen van de provincie waren. Is het misschien een optie dat er navraag wordt gedaan bij de provincie? Misschien dat er overijverige ambtenaren zijn, die denken dat de weg in beheer is van de provincie en er heel

voortvarend een tunnel gaan aanleggen. Wethouder Fortuyn: Juist dan moet je niet gaan bellen, laat ze maar gaan. De heer Markus: Dat is waar, touche. Hij staat ook in het bestemmingsplan ingetekend. Het is wel een tunnel die we ooit met elkaar bedacht hebben, dus helemaal nieuw is het niet. Wellicht kunt u het mysterie nog wat ontrafelen met uw contacten bij de provincie. Doe dat dan wel op een bedekte manier inderdaad. Wethouder Fortuyn: We houden contact.

De heer Blonk, L3B: In de Staatscourant van 22 september is een mededeling verschenen over subsidieregeling voor huisvesting van aandachtsgroepen. Er is totaal € 31mln beschikbaar en het maximum per gemeente is € 1mln. Het betreft een regeling specifieke uitkering tranche 2 voor huisvesting aandachtsgroepen, dat zijn arbeidsmigranten, dak- en thuisloze mensen, studenten, statushouders, woonwagenbewoners en ook overige spoedzoekers. De specifieke uitkering kan worden aangevraagd van 28 oktober 2021 om 09.00 uur tot 25 november 2021 om 17.00 uur. De aanvragen worden op volgorde van binnenkomst behandeld. Naar verluid is er veel animo voor bij gemeenten om dat te doen. In feite zou je, als je die aanvraag gaat doen, het om 09.00 uur de 28^e in moeten leveren. De vraag aan het college is: gaat het college deze aanvraag doen? Zo ja, prima. Zo nee, waarom niet. Dank u wel. Wethouder Van den Beukel: Dank voor de vraag. Collega Arends is normaal gesproken degene, die deze subsidie aanvraagt. Het is fijn te horen, dat ook de raad zichzelf op de hoogte stelt van subsidieregelingen. Ik zeg dat even als wethouder financiën. Als er geld te halen valt bij een mede-overheid, dan ben ik als de kippen bij, want als andere mensen willen meebetalen aan onze mooie opgaven, dan zeg ik daar graag ja tegen. Dus ook deze regeling is natuurlijk bekend. Als we daar gebruik van zouden kunnen maken op dit moment, dan zouden we dat volop doen voor het maximale bedrag. Echter, er zijn voorwaarden verbonden aan het kunnen doen van een aanvraag en die voorwaarden zijn, dat je een zeer concreet project hebt, dat direct gerealiseerd kan worden en waar je een kostenopstelling bij hebt enzovoorts. We zijn volop aan de slag, collega Arends voorop, met deze thema's, met al deze aandachtsgroepen en tegelijkertijd is er op dit moment geen project dat voldoet aan die voorwaarden, waardoor wij op dit moment niet aan deze regeling kunnen meedoen. Helaas. De heer Blonk: Ik ben anders geïnformeerd. Dat is het enige wat ik kan zeggen. Wij zijn van zeven tot acht bij elkaar geweest, maar ik mag er niets over zeggen, want ik heb vertrouwelijkheid opgelegd gekregen. Wethouder Van den Beukel: Ik weet waar de heer Blonk aan refereert. Ik snap het, het ging over arbeidsmigranten, het ging over meer thema's, er zijn heel veel aandachtsgroepen waar we volop aan werken. Dat zijn allemaal aandachtsgroepen die genoemd worden in deze regeling. Echter, de regeling zoals wij die hebben gelezen en geanalyseerd, is dat de aanvragen concreet moeten zijn. Er moet een kostenopstelling zijn voor de bouw, omvorming en inrichting van een woongebouw en inrichting van de naaste omgeving van het gebouw. Dat type van concreetheid vanuit initiatief van de gemeente is op dit moment niet voor handen. Dat is de reden dat we geen gebruik kunnen maken van de regeling. Ter aanvulling. Zaken veranderen, zaken zijn in ontwikkeling. In oktober wordt u geïnformeerd over het uitgebreide onderzoek naar flexwonen voor spoedzoekers. Dat is wel even vermeldenswaard, omdat dat één van de aandachtsgroepen is, waarvoor u aan het college heeft gevraagd om eraan te werken en waarvoor die regeling in beginsel beschikbaar is. De heer Blonk: Ik kom er nog op terug in vertrouwelijkheid.

De heer Machielse, VVD: Ik wil aan het college een vraag stellen mede naar aanleiding van insprekster mevrouw Bal en dat doe ik op verzoek en namens Mauriel van As, die normaal gesproken dit onderwerp zou doen. De vraag luidt: wat is de status van de realisatie van de geluidsschermen langs de N209 en in het bijzonder die bij Bleiswijk. Wat is er nu nog nodig vanuit de gemeente dan wel de provincie om deze geluidsschermen daadwerkelijk te realiseren en op welke termijn wordt dat gerealiseerd? Welke tussenoplossingen zouden er eventueel nu al snel tegemoet kunnen komen in de vermindering van de overlast? Wat gaat de gemeente hiervoor doen mocht de definitieve oplossing toch nog op zich laten wachten? Dank u wel. Wethouder Fortuyn: Feitelijk zijn hier 2 vragen aan de orde. Zoals u weet rapporteren wij elk kwartaal rondom de situatie van de N209. Vanmorgen is diezelfde brief langs het college gegaan, die is onderweg en wellicht heeft u hem al of nog niet, maar dan heeft u hem morgen. Dan wordt alles puntsgewijs nog even verteld over Bergschenhoek en Bleiswijk, wat de status is. Dat is gewoon wat we regelmatig rapporteren aan u. Mevrouw Bal heb ik ook gehoord vanavond. Ja, het kan alleen maar beginnen bij een gesprek met gedeputeerde de heer Zevenberger. U weet, dat hij sinds augustus aangetreden is, hij is nu 2 maanden verderop, dus 60 dagen, en u weet dat het bij 100 dagen allemaal wat scherper wordt, dus die eerste 100 dagen wacht ik even af. Maar we zijn wel bezig om met elkaar tot een agenda en afspraak te komen. De aanleiding voor die brief heeft u kunnen lezen, die is een week of 3, 4 geleden al naar de gedeputeerde gestuurd, waarin we alle onderwerpen ook van de N209 ook onze zorgen over veiligheid ook de drukte en de A16-passage, we hebben alle elementen in die brief genoemd en daar willen we met elkaar van gedachten over wisselen. Dus we zitten er bovenop, dat geldt ook voor mevrouw Bal, we zitten er bovenop en we zullen daar in gezamenlijkheid uit moeten komen. Het is natuurlijk een provinciale weg, we hebben daar maar beperkte zeggenschap over. U heeft ook meegemaakt in de laatste raad, dat mijn advies is geweest: ga die weg niet naar je toe trekken en er

een soort eigen weg van maken, want we hebben daar grote opgaven liggen, zoals u zelf ook aangeeft. Ik wil nog even in herinnering roepen voor de wat jongere raadsleden. In 2015 schrokken wij ons allemaal rot, want ineens hadden we € 4,6mln op de rekening staan, terwijl we onder provinciaal toezicht stonden. Dat kwam uit het putje vallen. Dat was budget subsidie van de stichting die zich bezig houdt met het tegengaan van verkeerslawaaï. Dus ik ben al 5, 6 jaar bezig, ik vind het hartstikke rot, heel vervelend, maar het is zoals het is. Het is een provinciale weg en het is een ingewikkelde. Daar wilde ik het bij laten. De heer Machielse: Ik hoor heel veel dingen waar de VVD blij van wordt, dus dank daarvoor. De vraag die ik aan de wethouder nog wel heb is, feitelijk het antwoord op mijn vraag heb ik nog niet gehoord, maar staat het in die brief, waar het precies op hangt en wat de vervolgstappen zijn? In dat geval kan ik het er nu bij laten hangen en anders is mijn vraag toch nog mijn vraag te beantwoorden. Wethouder Fortuyn: Het staat volledig in die brief, puntsgewijs. Ik denk iets van 15 punten ofzo, ongeveer.

De heer Duk, GL: Afgelopen zaterdag stond er een groot artikel in het Algemeen Dagblad over de geluidsmeting met een burgermeetnet, waar de provincie Zuid-Holland en de gemeente Rotterdam beide aan bijdragen, respectievelijk voor € 275.000 en € 80.000. Deze metingen zijn van essentieel belang aangezien er al heel lang vraagtekens worden gezet bij de juistheid van de berekende geluidsdruk van de vliegtuigen. Bij dit initiatief wordt met betrouwbare apparatuur door burgers gemeten, super goed dus. In deze raad is er zeer regelmatig gesproken over de behoefte aan betrouwbare metingen van het geluid van het vliegveld. Naar ik begrepen heb, heeft de provincie de betrokken gemeenten gevraagd om deel te nemen aan dit project. Dit kan uiteraard met een lager bedrag dan de hiervoor genoemde bedragen. Aangezien zoveel inwoners last ervaren van het geluid, verwacht ik uiteraard een positieve reactie van het college, waardoor ik verbaasd was dat onze gemeente niet genoemd werd in dit artikel. Daarom de volgende vragen. Is het college bekend met de extra meetpunten, waardoor de geluidsdruk van Rotterdam The Hague Airport niet alleen modelmatig, maar ook fysiek kan worden gemeten? Is er bij het college gevraagd om een bijdrage hierin? Als dat zo is, hoeveel geld heeft het college hiervoor uitgetrokken? Mocht er geen geld zijn uitgetrokken, waarom wordt dat niet gedaan en is er een mogelijkheid om hier toch nog bij aan te sluiten? Dan nog een laatste vraag. Verder loopt er een participatietraject over de toekomst van het vliegveld, waarin een groot aantal van onze inwoners wordt vertegenwoordigd door BTV, bekend onder Bewoners Tegen Vliegtuigoverlast. Maar BTV wordt niet meer toegelaten in het deels door de gemeente bekostigde participatietraject. Is hierover tussen de gemeente en BTV contact? Heeft het college getracht deze belangrijke partner betrokken te houden in dit traject? Wethouder Fortuyn: Het zijn 3 vragen. De eerste vraag is of het college bekend is met de extra meetpunten in het burgermeetnet en de provincie Zuid-Holland die daar een initiatief toe heeft genomen en later aangevuld is door Rotterdam. Ja, daar zijn we mee bekend, dus dat is voor ons niet nieuw, omdat het al besproken is met elkaar. Er is ook geen vraag aan ons gesteld of wij geld daarvoor beschikbaar willen stellen, want de provincie Zuid-Holland neemt feitelijk de hele omgeving mee, iets wat ze eigenlijk niet hoeven te doen, maar op verzoek van de staat wel heeft gedaan. Dus we kunnen daar als antwoord op geven, dat wij het belangrijk vinden, dat we geregistreerde dataregistratie krijgen, want dat is belangrijk. Als iedereen op zijn eigen manier een datasetje of geluidsmetingsinstrument heeft, dat is het risico dat je hebt als iedereen op zijn eigen manier gaat meten, dan krijgen we allerlei verschillende uitslagen. Nee, dit is echt een gevalideerd verhaal, straks met rekenwaarde, dat de daadwerkelijke geluidsoverlast gaat meten. Het is inderdaad interessant, we staan er positief tegenover. Ik denk dat Lansingerland er wel bij betrokken gaat worden, in die zin gaat het wel goed en we zullen er op toezien met dat verhaal. Ik denk dat het goed is dat het ook in het komende luchthavenbesluit een belangrijk onderdeel kan zijn. Daarnaast is het zo, dat we met het RIVM contact erover hebben, met name de provincie, want de provincie wil RIVM er een rol in laten spelen. We zijn ook vanuit Rotterdam The Hague Airport bezig om de officiële meetpunten uit te breiden. Er wordt best veel gedaan om de berekende waarde en de werkelijke waarde met elkaar meer in evenwicht te brengen, want dat is het verhaal waar het om gaat. Uw vraag over BTV, ja, wij hebben een brief gehad, die heeft u ook gehad. U bent allemaal in kennis gesteld. Dat is een waarneming van BTV zelf. Wij hebben gekeken, want wij kregen een klacht over de wijze waarop zij het verwoord hebben in het participatietraject. Wij hebben daar met een brief op geantwoord, daar heeft u ook een kopie van, dat we het niet ontvankelijk hebben verklaard, om de doodeenvoudige reden, dat Lansingerland één van de vele deelnemers is. Dat wij mee financieren betekent niet dat we opdrachtgever zijn. We zijn geen opdrachtgever van dit onderzoek, dat is namelijk het vliegveld Rotterdam The Hague Airport. Er is gevraagd om mee te financieren, maar we zijn geen opdrachtgever. Aan de projectorganisatie is deze klacht gericht en die zal in ieder geval moeten antwoorden. De heer Duk: Wie betaalt, bepaalt. Dat is eigenlijk in allebei de casussen het geval. Ik heb uit betrouwbare bron te horen gekregen, dat de gemeente wel gevraagd is om een bijdrage voor het meetnet. Blijkbaar is dat niet binnen gekomen, dat zou kunnen. Maar ik kan me goed voorstellen, dat als wij daar een bijdrage in doen, dat we dan net wat meer te zeggen krijgen over de mogelijkheden daarin. Het is toch van de zotte dat wij wel mee betalen aan het participatietraject, maar er niet een bepaling in kunnen hebben, dat wij kunnen zeggen: jongens, wij vinden het van belang dat die

organisatie mee moet doen en de voorwaarde dat het voor het land economisch belang heeft niet ter discussie mag staan, want dat was de reden waarom zij op dit moment uitgesloten zijn, omdat ze daar niet hun handtekening onder kunnen zetten. Dat vind ik oprecht, dat wij op zijn minst tegen het traject moeten gaan zeggen: jongens, dit kan niet, deze eis moet weggenomen worden. Wethouder Fortuyn: Inhoudelijk wil ik er niet verder op ingaan. Nogmaals, het is aan de projectorganisatie. U geeft zelf het argument aan: wie betaalt, bepaalt. Dat is precies wat we gezegd hebben als provincie, Rotterdam, Lansingerland, Schiedam: wij willen mee financieren, zodat er neutraliteit is, punt. Dat die organisatie neutraal de zaak kan aanvliege, dat is het verhaal. Maar we zijn geen opdrachtgever. De opdrachtgever is feitelijk het vliegveld, want die moet draagvlak creëren en die moet zaken naar een voorkeusbesluit brengen, zoals voorgelegd is. U gaat uit van de waarneming van BTV en dan gaat u er ook van uit dat zij geen deelname meer mogen doen omdat ze weigeren de joint fact finding te ondertekenen. Er wordt helemaal niet gevraagd om te ondertekenen. Het heeft geen juridische status, het wordt niet gejuridiseerd. Ik ga er verder inhoudelijk niet op in, dat wil ik ook niet, maar dat is wel één van de elementen. Dat heeft ook te maken met die deelname aan de digitale vergadering. Daar kan ik u ook alles over vertellen, maar dat ga ik niet doen.

De voorzitter: Dit was de laatste vragensteller.

De voorzitter, om 22.40 uur: Volgens mij zijn wij nu gekomen aan het einde van deze vergadering, de eerste fysieke vergadering. Ik moet zeggen: het was weer een genoeglijk samenzijn om hier met zijn allen weer aanwezig te zijn. Ik kijk naar de klok, dit is een unicum, tien over half elf, tel onze zegeningen. Ik hoop dat het de volgende keer weer zo snel gaat. Dank voor jullie inbreng en wel thuis en tot de volgende keer.